

Četrkārtējais Latvijas čempions maratonā, kuldīdznieks **Kristaps Bērziņš**. → 12.-13. lpp.

Mežaine kļūst par mācību poligonu

Mūsdienīga ēdnīca, medicīnas bloks, klases – pēc pamatīgas atjaunošanas militārajā poligonā Raņķu pagasta Mežainē oficiāli nodots mācību komplekss, lai topošajiem un pašreizējiem zemessargiem apgūt zināšanas būtu daudz patīkamāk.

Zemessardzes 4. Kurzemes brigāde nu var lepoties ar Skrundas pusē atjaunotu militāro mācību bloku, kurā valsts aizstāvjiem stiprināt zināšanas. Svinīgā gaisotnē tas atklāts 1. jūnijā.

Līdz šim Latvijā lielākoties ir zināms par militāro poligonu Ādažos vai kājnieku skolu Alūksnē, bet nu Mežaine kļūst par trešo vērienīgāko poligonu.

Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes mācību kompleksa pārbūves otrā kārtā sāka pērn aprīlī. Tur vienlaikus var mācīties 120 cilvēku, bet kopumā varēs uzņemt 150 karavīru un zemessargu. „Mums jārada tāda vide, lai zināšanu un prasmju apguvei te var nodoties pilnvērtīgi,” uzsvēra aizsardzības ministrs Artis Pabriks. „Turklāt tā tiek veicināta interese par valsts aizsardzības mācību. Mēs turpināsim militāro infrastruktūru atjaunot, Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem nodrošinot mūsdienīgus apstākļus.”

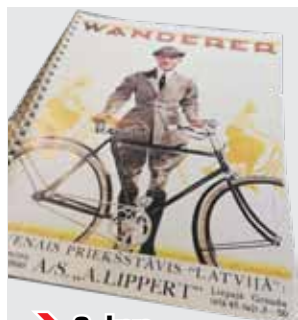
Jaunais komplekss ietver mācību klases, guļvietas, darba kabinetus, ēdnīcu, sanitāros mezglus, medicīnas bloku un noliktavas. Tagad viss sagatavots tam, lai te var organizēt arī valsts aizsardzības mācības nodarbības. Kurzemes brigādes komandieris, pulkvedis Andris Rieksts atklāja, ka visas atjaunotās telpas kalpos vairākiem mērķiem, piemēram, ēdnīca – ne vien zemessargu ēdināšanai, bet arī Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma pavāru mācībām. Medicīnas bloks būs ne tikai mediķu mājvieta, bet arī mācību vieta.

„Poligona attīstība turpināsies. Mūsu mērķis ir tāds, lai šeit vienlaicīgi var izvietot pat 450 zemessargu un kara-

vīru,” ar lepnumu saka A. Rieksts.

Kompleksu pārbūvēja Rīgas SIA KUUM, savukārt projektu uzraudzīja Valsts aizsardzības militāro objektu un iepirkumu centrs. Būvfirmas pārstāvis Gatis Kūmiņš atzina, ka vislielākais pārbaudījums bijis pēkšņais būvmateriālu sadārdzinājums, ko izraisījusi kovidā pandēmija, tomēr visi darbi pabeigti. Sarežģīti bijis arī novadīt augstos gruntsūdeņus. Bet nu uz *Saulstaru* ēku bijušajā Padomju armijas pilsētiņā netālu no Skrundas var lūkoties ar lepnumu – to vairs nevar pazīt.

Alberta Dintera
teksts un foto

→ 8. lpp.

Seno velosipēdu otrā dzīve. To tiem dod Klāvs Šlakorcins un Raits Valters.

Ciemos pie EP deputātes Sandras Kalnietes.

Tuvplānā – jaunie **galdnieki un mēbeļu dizaineri.** → 6. lpp.

„Es tiešām lūdzu: „Lepojieties ar sevi!” Latvija, Lietuva un Igaunija 20. gadsimtā izvarotas tik briesmīgi, bet esam no pelniem piecēlušies. Parādiet citus tik lielus veiksmes stāstus!” saka deputāte. → 7. lpp.

Īvandnieki grib **labākus** ceļus un **lētāku** dzīvi. → 5. lpp.

Permanentā grima speciāliste Kristiāna Rozentāle.

→ 10. lpp.

Kādas pārmaiņas notikušas palīdzībā Ukrainas iedzīvotājiem? → 2. lpp.

Otrdien, 7. jūnijā:

- Personība: Kristaps Pētersons.
- Kas uztrauc padurniekus.
- Velodienas reportāža.
- Darbs klātienē vai attālināti?
- Agronomes padomi.

REDZĒJUMS

Vai būs miers un bērziņš?

Daina Tafelberga

Sāpīgajā okupācijas režīma pieminekļu lietā politiķi kaut kā nebūt virzās uz priekšu. Viņnedēļ pirmajā lasījumā Saime atbalstīja jauna likuma projektu, kas paredz demontēt monumtu *Padomju armijas karavīriem – Padomju Latvijas un Rīgas atbrīvotājiem no vācu fašistiskajiem iebrucējiem* jeb Uzvaras parka pieminekli Rīgā. Gan jau tas izies arī nākamās lasījumus un varēs jaukt nost to monstros, ap kuru notikumi maijā jau desmitiem gadu izraisījuši lielas ideoloģiskas kaislības, bet īpaši šogad, tostarp iekšlietu ministres demisiju. Kā saka, beidzot būs miers un bērziņš. Vismaz Uzvaras parkā. Varbūt.

„Ideoloģisko jomu var atdalīt un skatīties kā uz mākslas darbu.”

Vienlaikus šajā jaunajā, par steidzamu atzītajā likuma projektā paredzēti arī citu padomju un nacistisko režīmu slavinošu objektu eksponēšanas aizliegumi un nojaukšana. Tie valdībai jānosaka līdz jūlija beigām, bet objekti jānojauc līdz 15. novembrim, un to darīt būs pienākums tai pašvaldībai, kurā objekts atrodas.

Tikmēr mākslas ļaudis sākuši spriest, kur tad tos pieminekļus liks. Lai nu kāds monstros ir Uzvaras parkā, nav jau gluži fabrikā štancēts simttūkstošu metienā. Savs individuāls

māksliniecisks piegājiens bijis. Turklāt izmaksas par nojaukšanu un būvgružu aizvākšanu tiek lēstas ap miljonu eiro. Kurā mēslainē to miljonu lai tur? Savukārt tām pašvaldībām, kurām šis mantojums nav tik milzīgs un apšmucēts, palīgā pieteikusies Latvijas Mākslinieku savienība, kas gatava to noglabāt savā depozītā. Šis radošās organizācijas vadītājs Igors Dobičins atzinis, ka ideoloģiski tādi darbi ar šīsdienas prasībām nesader, bet ideoloģisko jomu var atdalīt un skatīties kā uz mākslas darbu.

Tā es ik pa laikam noraugos uz Kuldīgas tēlnieces Līviņas Rezevskas darbu *Nākotne* Annas (kādreiz Miera) kapos 2. pasaules karā kritušo Padomju armijas karavīru memoriālā. Kopš bērnības atceros, ka senāk tur slējās tāds balts, spokains karavīra stāvs, kas ik gadu pirms 9. maija gājiena no jauna tika nokrāsots. 80. gados memoriāls restaurēts, spoks aizvākts un ierīkota *Nākotne* – L. Rezevskas akmeņi kaltā māte ar bērnu. Tāda pelēcīga un skumja, kā jau kapos pienākas. 9. maija lāpu gājieni turpinājās līdz valsts neatkarības atjaunošanai, kad tos nomainīja Zemessardzes maršs 11. novembrī uz tiem pašiem kapiem, bet pārsimt metru tālāk – uz leģionāru piemiņas vietu. Bet tajā padomju karavīru memoriālā vēl arī šogad maija sākumā bija nolikti ziedi un atstātas (iespējams, šņabja) glāzītes, bet nebija nekā likumsargu ievērtības cienīga. Tā jau tas ir – aizgājušajam vieta kapos, tai skaitā ideoloģijai. Tur tie pieminekļi var stāvēt netraucēti.

MANUPRĀT

Ir vērts stūrēt augstskolas virzienā

Šomēnes un vēl jūlija sākumā daudzu skolu zālēs smaržos meijas, tā vēl īpašāk godinot arī vidusskolu absolventus. Lasot kolēģes rakstus par 12. klases beidzējiem, ir prieks par tiem jauniešiem, kuri savu izvēli jau izdarījuši – turpinās mācīties, lai iegūtu zināšanas un prasmes izvēlētajā specialitātē. Ir prieks arī par to, ka trīs gadus augstākās izglītības vērtība pieaugusi, un to apliecina izglītības un zinātnes ministrijas apkopotās ziņas par augstskolu

beidzējiem. Ministrija skaidro, ka augstākā izglītība sniedz pieaugošu nodarbinātību augstas kvalifikācijas profesijās, kā arī otrajā un trešajā gadā pēc absolvēšanas palielina ienākumus. Šīs tendences apstiprinot rādītāji gan tautsaimniecības līmenī, gan katra cilvēka dzīvē. Dati liecina arī to, ka kovidā laikā augusi uzņēmējdarbības aktivitāte, jo augstskolu beidzēji krīzes apstākļos saredz iespēju attīstībai un to arī izmanto.

Inta Jansone

TRĪS PAR VIENU

Kādas pārmaiņas notikušas palīdzībā Ukrainas iedzīvotājiem, kuri ieradušies mūsu novadā?

SĀK MAKSĀT MĀJSAIMNIECĪBĀM

1. Ilze Dambīte-Damberga, Kuldīgas novada domes izpilddirektore:

– Mūsu novadā kopš kara sākuma (24. februārī – red.) uzņemts vairāk nekā 200 Ukrainas iedzīvotāju, pašlaik te dzīvo ap 140. Daļa devusies atpakaļ, daļa – uz citiem Latvijas novadiem vai Eiropas valstīm. Pie mums vairums uzturas pašvaldības sagādātās telpās, pārējie – pie radiem, draugiem un paziņām. Viņiem tiek sniegta palīdzība. Pašvaldības dienestī strādā vienoti, lai patvēruma meklētājiem sniegtu sociālo atbalstu, rastu iespēju bērniem apmeklēt skolu vai bērnudārzu, palīdzētu sameklēt darbu, saņemtu veselības aprūpi un citu palīdzību.

Pamazām sākusies atgriešanās Ukrainā. Šonedēļ aizbrauca zēnu volejbola komanda. Tāpat mājās devušies tie, kuriem darba devējs paziņojis, ka jāatsāk darbs, citādi viņi to zaudēs. Vairāki atgriezušies pie tuviniekiem tajos rajonos, kurus karadarbība nav skārusi.

Tajā pašā laikā pie mums ierodas arvien jauni cilvēki – pārsvarā tie, kuru ģimenes locekļi jau ir šeit. Taču vairs nav tik ievērojama pieplūduma kā sākumā, kad vienā reizē ieradās 10–15 cilvēku. Ukrainiņiem ir tendence atgriezties mājās. Latvijā ir pieņemti grozījumi Ukrainas civiliedzīvotāju

AICINA ZIEDOT DATORUS

2. Vineta Brūdere-Sedliņa, labdarības organizācijas *Tabitas sirds* pārstāve Kuldīgā:

– Līdz šim mūsu atbalsta punkts Kuldīgā, Stacijas ielā 6, atvērts bija divas reizes nedēļā, bet kopš jūnija vasarā būs tikai piektdienās 16.00–18.00. Taču joprojām var zvanīt katru dienu pa tālruni 20333585, lai izteiktu vajadzību, piedāvājumu, norunātu tikšanos.

Esam iesaistījušies kustības *Gribu palīdzēt bēgļiem* jaunajā datoru ziedošanas akcijā, kas norit sadarbībā ar Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociāciju. Daudziem Ukrainas iedzīvotājiem dators vai planšete vajadzīgi darbam vai mācībām. Pie mums var nogādāt gan jaunu, gan lietotu, kā arī remontējamu datortehniku. Iniciatīvu atbalsta vairāki IT uzņēmumi, tāpēc speciālisti parūpēsies par tehnisko apkopi un jaunu programmatūru. Biedrību pieredze liecina, ka ar individuāliem ziedojušiem tik daudz tehnikas nevar sagādāt. Tāpēc īpaši aicināti uzņēmumi. Datoru akcija pašlaik plānota līdz 22. jūnijam.

KATRAM SAVA IZVĒLE

3. Lidija Barnička, no Kijivas Kuldīgā ieradusies marta sākumā:

– Kā jebkurā sabiedrībā ir dažādas grupas ar atšķirīgu izglītību, un no tā atkarīgas spējas pielāgoties jauniem apstākļiem, iedzīvoties un plānot turpmāko, kā arī noskaņojums. Izglītotākajiem ir sava stratēģiskā pieeja. Bet ir tādi, kas nevēlas neko citu, kā tikai braukt atpakaļ uz mājām. Daudzi jau atgriezušies. Savukārt tie, kuri saprata, ka karš tomēr tik drīz nebeigsies, jau drīz pēc ierašanās izmantoja iespēju iekārtot dzīvi šeit: mācījās valodu, meklēja darbu sev un skolu bērniem. Attālinātās mācības Ukrainas skolā nav tik pilnvērtīgas kā klātienē, un mazajiem bērniem jāsēž klāt. Vietējās skolas ukraiņu bērnus uzņēma, bet nav jau viegli, ja nezini valodu un nevari sarunāties ar citiem. Visi vēlas, lai karš ātrāk beigtos, taču neviens nezina, kad tas būs. Gribam dzīvot mierā, lai ne pašī, ne bērni un viņu

atbalsta likumā, ar kuriem par 30 dienām (no 90 līdz 120) pagarināta iespēja saņemt valsts atbalstu ēdināšanai un izmitināšanai tiem, kuri ieradās līdz jūnijam. Grozījumi arī nosaka to, ka Latvijas cilvēkiem ir tiesības saņemt atlīdzību, lai kompensētu izmaksas, kas radušās, izmitinot no kara bēgošos.

Esam sākuši izmaksāt tā sauktos pateicības pabalstus tām ģimenēm, kas līdz šim Ukrainas iedzīvotājus savā mājoklī izmitināja bez maksas. Pēc mūsu uzskaites Kuldīgas novadā tādas ir 25. Pieņemam iesniegumus. Atlīdzību aprēķina pēc noteiktas kārtības, un izmitinātajam tā tiek piešķirta ne ilgāk kā par 90 dienām.

Turpinās ziedojumu vākšana. Esam mainījuši nosacījumus vasaras nometnēs, lai tajās var piedalīties arī ukraiņu bērni. Tiek organizēti vēl cits atbalsts. Visa pabalsts iztērētā nauda mums laikus tiek atmaksāta no valsts budžeta. Uzskatām, ka šis nodrošinājums naudas izteiksmē ir diezgan pietiekams. Galvenais, lai netiktu zaudēts līdzsvars ar tiem pabalstiem, kādus saņem mūsu pašu iedzīvotāji. Kaut kad valsts atbalsts beigsies. Pēc Nodarbinātības valsts aģentūras ziņām mūsu novadā darbā iekārtojušies 17 Ukrainas cilvēku.

Pagaidu mītni radušo ukraiņu vajadzības nav daudz mainījušās. Iesākumā vairāk vajadzēja pašas pirmās nepieciešamības lietas: apģērbus, apavus, higiēnas preces, pārtiku. Tagad – mēbeles un citus sadzīves priekšmetus. Bet tas nenozīmē, ka plānots palikt uz pastāvīgu dzīvi. Vairums joprojām cer kuru katru brīdi braukt atpakaļ, lai gan mājas daudziem sagrautas. Palīdzam arī veselības aprūpē: tikt pie ārsta, sameklēt tehniskās palīdzības līdzekļus.

Šeit ukraiņi jūtas pasargāti un nebaidās, ka palīdzība nelaimē netiks sniegta. Mēs cenšamies to neapspriest un sarunas virzīt uz citām lietām, lai mierīgāks prāts. Savā starpā viņi pārrunā notikumus Ukrainā, kādu nu informāciju katrs pa saviem kanāliem saņem. Nedomāju, ka palīdzība būtu mazinājusies, – cilvēki joprojām ziedo daudz. Varbūt mazāka ir brīvprātīgo aktivitāte – atslābis dedzīgums, kāds bija sākumā. Pirmajos mēnešos iesaistījās vairāk cilvēku. Daudzi droši vien nedomāja, ka tas tā ietilgs.

nākotne nebūtu apdraudēta, iziet mierīgi uz ielas pastaigāties, nebaidoties no uzbrukuma.

Par pašvaldības atbalstu noteikti nevar sūdzēties, tāpat iedzīvotāji ir ļoti atsaucīgi. Varētu vienīgi būt lielāka iespēja pelnīt un nodrošināt dzīvi šeit pašiem. Sprotot, ka valsts atbalsts kaut kad beigsies, visi, kas var, meklē darbu. Cilvēki ar augstāko izglītību ir gatavi strādāt arī zemāk atalgotu darbu. Vājais punkts ir nelielās darba iespējas un minimālais atalgojums, ar kuru nav iespējams segt visus maksājumus. Tāpēc daži aizbraukuši uz citām Eiropas valstīm, kur ekonomiskā situācija labāka. Zinu jaunu ģimeni, kas devās uz Šveici. Dzīvokli šeit viņi nevarēja atrast, bet kopmītnē ilgāk palikt negribēja. Šveicē ir lielāka iespēja atrast mājokli un labi atalgotu darbu. Katram sava izvēle: braukt uz citu valsti vai mājās.

Daina Tafelberga

RUNĀ SPECIĀLISTS

Mārīte Bērziņa-Reimane, SIA *Kuldīgas ūdens* biroja administratore

Otro mēnesi darbojas jaunā norēķinu un saziņas vietne *Bill.me*. Līdzīga sistēma klientu portālā bija iepriekš, bet tās izstrādātājs to vairs neuzturēja, un meklējām citu. Turpinot uzlabot pakalpojumu kvalitāti, izvēlējāmies *Bill.me*, kas ir Latvijā radīts finanšu vadības rīks, ko iedzīvotāji jau vairākus gadus izmanto visos reģionos.

Pārmaiņu brīdī bija dažas neērtības, bet jaunā vietne darbojas labi – nekādas aizķeršanās tagad nav novērotas. Aicinām klientus, kuri vēl nav mēģinājuši, to izmantot ērtākai ūdens skaitītāju rādījumu iesniegšanai, saziņai un norēķiniem par pakalpojumiem.

Papildus ir pieejama bezmaksas mobilā lietotne *iOS*, *Android* un *Huawei* ierīcēm, kas nodrošina servisa lietošanas brīvību. Ar *Bill.me* var ar vienu klikšķi nodot ūdens skaitītāju rādījumus, saņemt un apskatīt rēķinus, pārskatīt savu maksājumu vēsturi, maksāt ar norēķinu kartēm, kā arī uzzināt par *Kuldīgas ūdens* aktualitātēm. Reģistrācija, ūdens skaitītāju rādījumu nodošana un rēķinu saņemšana vietnē *Bill.me* ir bez maksas. Visi tie klienti, kuri saziņai ar mūsu uzņēmumu jau izmanto e-pastu, saņems reģistrācijas saiti. Pārējos aicinām zvanīt uz klientu apkalpošanas daļu pa tālr. 63322358. Vairāk informācijas par šīs vietnes iespējām un priekšrocībām var iegūt mājaslapā www.bill.me.

Portālā ir ērtāk

Savukārt mūsu mājaslapā <https://udens.kuldiga.lv> ir pamācība, kā ūdens skaitītāja rādījumus nodot.

Tāpat kā iepriekš to var izdarīt katru mēnesi no 26. līdz 1. datumam (ieskaitot). Vietnē *Bill.me* iesniegtos rādījumus var arī labot līdz norādītā perioda beigām. Jāpiebilst, ka vietne piedāvā plašu pakalpojumu klāstu, bet tos var neizmanto. Tur var ērti nodot ūdens skaitītāja rādījumus, saņemt paziņojumu par jaunu rēķinu un maksāt. Ja rēķinu maksāsi, izmantojot šo klientu portālu, tiks pierēķināta komisijas maksa (2% no summas vai minimālā komisijas maksa – 15 centu). Tāpat var atteikties saņemt atgādinājumus, ja kādam šāda informācija e-pastā šķiet traucējoša. Mūsu pieredze liecina, ka ūdens skaitītāju rādījumu nodošana klientu portālā ir vispopulārākais veids. To izmanto arī vairums senioru. Par tiem klientiem, kam interneta nav, parūpējas bērni, mazbērni.

1. jūlijā stāsies spēkā jauna maksa par ūdensapgādi un kanalizāciju Kuldīgā un pagastos (Ēdolē, Gudeniekos, Īvandē, Kabilē, Kurmalē, Laidos, Padurē, Pelčos, Rendā, Rumbā, Snēpelē, Turlavā, Vārmē un daļā Alsungas). Ūdensapgādes tarifs būs 1,14 eiro/m³ (bez PVN), kanalizācijas – 1,65 eiro/m³ (bez PVN). 1 m³ ūdens un kanalizācijas notekūdeņu ar PVN maksās 3,38 eiro. Jaunās aprēķina tabulas būs uzņēmuma mājaslapā un biroja kasē. Ūdens skaitītāju rādījumus vēlams nolasīt un iesniegt pašas mēneša beigās – 30. jūnijā.

Vēl jāatgādina, ka jāseko līdzi ūdens skaitītāju verifikācijai. Izstūtot rēķinu, atgādinām, kad beidzas termiņš, arī portālā *Bill.me* ir šāda informācija. Pakalpojuma saņēmējam jāpiesaka noma, zvanot klientu apkalpošanas daļai. Tālr. 63322358, 29219047, e-pasts: udens.rekini@kuldiga.lv.

LASĪTĀJS VAICĀ

Vajag vienotas plāksnītes

„Es vēlētos saņemt pašvaldības atbildi par norādēm uz mājām. Pilsētā ir noteikts, ka jābūt vienota izskata plāksnītēm, bet citur novadā tā nav – tur katrs liek, kādu grib. Labs piemērs nav tālu jāmeklē: Saldus novadā norādes ir vienādas un katram skaidrs, kur kura māja atrodama. Vai Kuldīgas novadā nevar ieviest līdzīgu kārtību?”

Atbild pašvaldības izpilddirektore vietniece Agnese Buka: „Jautājums par plāksnītēm rosināts jau iepriekš. Pēc nekustamo īpašumu nodaļas aprēķiniem, balstoties reģistru datus,

Aptauja par pasažieru paradumiem

Kuldīgas novada iedzīvotāja interesējas, kas tā par pasažieru aptauju autobusā. Izlasījusi, ka braucēji aicināti aizpildīt anketu, bet šoferis neko nav mēģinājis paskaidrot. Tas noticis pirms divām nedēļām maršrutā Mežvalde–Priedaine.

Kā informē SIA *Latvijas Sabiedriskais autobuss* (LSA) sabiedrisko attiecību vadītāja Maija Lagzdīna, no 16. maija notiek aptauja, kā iedzīvotāji vērtē pakalpojumus un vai kovida ierobežojumu dēļ viņu paradumi mainījušies. Tā uzņēmums vēlas uzzināt, ko mainīt un uzlabot. Anketēšana norisinās visos tajos novados, kur vietējos un reģionālajos maršrutos darbojas LSA. Arī Kuldīgas un Saldus pusē ikviens pasažieris aicināts paust savu viedokli par maršrutiem

jaunajā novadā varētu būt jāizgatavo ap 9000 mājvārdu plāksnīšu. Budžetā būtu jāatvēl ap 135 tūkstošiem eiro, un tā ir ievērojama summa. Nauda daudz vairāk vajadzīga lauku ceļiem, apgaismojumam, rotaļlaukumiem un citām iedzīvotājiem svarīgām lietām, par kurām viņi diskutē sapulcēs pagastos. Taču tie māju īpašnieki, kuri vēlas, var vienota stila plāksnītes pasūtīt un individuāli to arī dara saskaņā ar pašvaldības noteikumiem.”

Alberts Dinters

vai reisiem, par apkalpošanas kvalitāti. Anketām un pildspalvām jābūt pie autobusa vadītāja, viņam var arī atdot aizpildītās lapas. Aptauja ilgs līdz 6. jūnijam. LSA pārstāve Liene Rudzroga teic, ka visiem Kuldīgas šoferiem šīs anketas izdalītas. Ļoti daudzas jau esot aizpildītas.

Kundze, kas zvanīja redakcijai, nosauca savus ierosinājumus. Pirmkārt, pieturvietās vajadzētu soliņus. Otrkārt, pašu pieturu ir par maz, un veciem ļaudīm tālu jāiet, piemēram, Kuldīgā esot Vienības ielā un nākamā tikai pie 2. vidusskolas. Arī pirms vecā tīla no Mežvaldes puses vajadzētu. „Ceļus uzlaboja, bet par pieturām nepadomāja,” saka kundze, piebilstot, ka automašīnas visiem nav.

Daina Tāfelberga

MUMS RAKSTA

Jānorāda ziņas E-veselībā

Veselības ministrija un Nacionālais veselības dienests aicina iedzīvotājus valsts E-veselības sistēmā norādīt savu kontaktinformāciju, savukārt, ja tas jau izdarīts, – pārliecināties, vai tālruna numurs un e-pasta adrese joprojām ir pareizi.

Tas ļaus pārvaldes iestādēm nosūtīt ziņas par valsts samaksātu veselības aprūpi, profilakses nepieciešamību utt. Tas ir būtiski arī saziņai ar ģimenes ārsta praksi, ja vajag steidzami informēt par laboratorisko pārbažu rezultātiem, aicināt uz vakcināciju u.c. gadījumos. Iedzīvotāji aicināti norādīt vai atjaunot arī ziņas par savu kontaktpersonu (dzīvesbiedru, kādu no vecākiem, bērnu vai citu), ar kuru ārstniecības personas var saziņāties neatliekamā gadījumā.

Kā to izdarīt? Vispirms portālā www.eveseliba.gov.lv jāreģistrējas ar internetbankas palīdzību, elektroniskās identifikācijas karti (eID), elektronisko parakstu (e-parakstu) vai mobilo lietotni *eParaksts Mobile*. Pēc tam jāizvēlas sadaļa *Kontaktinformācija* un *Kontaktpersonas*.

Ja iedzīvotājs internetu neizmanto, tad ziņas var lūgt norādīt ģimenes ārstam vai citam prakses darbiniekam, kuram ir piekļuve šai programmai. Padomu var saņemt *E-veselības* lietotāju atbalsta dienestā: tālr. iedzīvotājiem 67803300; tālr. ārstniecības un atbalsta personām 67803301 (katru dienu no 8.00 līdz 20.00).

Evija Štālberga, Nacionālā veselības dienesta sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāja

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai bieži braucat ar divriteni un vērtējat velocelņus Kuldīgā? Vai sestdien velofestivālu apmeklēsiet?

Beāte Vītoliņa, ārsta palīdze:

– Es nebraucu: vai nu esmu darbā, vai auklēju bērnu. Strādāju Kuldīgas slimnīcas uzņēmšanas punktā un Ventspils slimnīcā. Manuprāt, Kuldīgā par velobraucējiem ir padomāts – šeit ir daudzas smukas, sakārtotas ieliņas, kur viegli braukt arī ar velosipēdiem, savukārt Estrādes parkā skeitparks un velotrase ir bērniem draudzīga vieta. Domāju, ka velofestivālu neapmeklēšu, jo būs jāstrādā. Nezinu, vai pazīstamie ar divriteni brauc, – šķiet, ka ne. Neesmu manījusi, ka kāds kolēģis tā brauktu uz Kuldīgas slimnīcu. Cik zinu, visi brauc ar auto.

Zigrīda Sīle, brīva laika cilvēks:

– Jā, tikko lietus nelīst, braucu uz dārzu, kas atrodas *Rumbiņā*. Mums tur tagad ir īsta promenāde – velocelīni sataisīti godam. Kuldīgā noteikti ir laba veloinfrastruktūra. Par to biju sapņojusi jau kopš 80. gadiem – ka uz dārzu varētu droši braukt ar divriteni! Vajag tikai gribēt. Vai piedalīšos festivālā, vēl nezinu – ja būtu kompānija, tad varbūt. Es šo laiku aizpildu citādāk – braucu uz dārzu. Garāko posmu esmu nobraukusi 90. gados – tad tika mainīta autobusu satiksme no Kuldīgas līdz Alsungai, vairāki autobusi nekursēja, tāpēc braucu šurp no Alsungas. Bija maijs, atceros, ka visu ceļu skaisti pogoja lakstīgalas.

Ēriks Kāpbergs, strādnieks:

– Protams. Ar riteni braucu jau kopš bērnības. Kad nebraucu ar auto, tad braucu ar velosipēdu. Garākais gabals bijis 50 kilometru no Ventspils uz Miķeļtorni. Velofestivālu apmeklēt neiznāks, jo būs jāstrādā. Ventspilī vasaras atklāšanā esmu agrāk kopā ar ģimeni piedalījies velodienā.

Vairis Paņevics, frontālā iekrāvēja vadītājs no Aizputes:

– Braucam vismaz reizi mēnesī. Pārsvārā jau ar auto. Esam te izbaidīti brīvdienas. Ja jāsalīdzina ar Aizputi, Kuldīgā šī infrastruktūra ir labāka. Staigājot pa centru, pa vecpilsētu, atsevišķus velocelņus gan neesam manījuši – šeit izbraukt nav tik viegli, ir jāuzmanās, jo staigā daudz cilvēku. Garākais posms, ko esmu nobraucis, varētu būt 40 kilometru Zviedrijā gar jūras krastu – tas gan bija pasen. Par velofestivālu Kuldīgā nezināju, taču gribētu atbraukt.

Līga Štemme, studente:

– Nebraucu, jo velosipēds saplīsis. Staigāju kājām, un lielas vajadzības pēc divriteņa man nav. Varbūt tad, kad būs, to salabošu, bet problēmas tam ir vairākas. Neviens no manas ģimenes arī nebrauc – pārsvarā braucam ar auto vai ejam ar kājām. Uz festivālu neiešu, jo nav brīva laika. Kuldīga ir velobraucējiem draudzīga – vecpilsētā braukt var viegli, bruģis netraucē.

Gunta, darbojas tirdzniecībā:

– Jā, tad, kad nebraucu ar auto. Tā kā degvielas cena ir augsta, iznāk vairāk braukt ar riteni. Velodienā esmu piedalījusies – toreiz nobraucu 20 kilometrus. Garākais brauciens bijis Lietuvā – 35 kilometri, jo iznāca nedaudz nomaldīties, iekļīst tādā vietā, kur izbraukt nevarēja. Kuldīgā veloinfrastruktūra ir laba. Vislabāk ir braukt pa jauno Ventas taku – tur esmu bieži. Vecpilsētu gan grūtāk izbraukt, jo bruģis traucē, bet nav ko tur braukāt, ja ir Ventas taka.

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Bērni ekskursijā, lielie uz koncertu

Par ziedojumu Ukrainai pasākumā *Lido zivis Kuldīgā* bērnu un jauniešu centrs rīkos ekskursiju, bet kultūras centrs pieaugušajiem sagādās iespēju apmeklēt koncertu.

Aprīļa beigās šajā pasākumā ikviens varēja solidaritātes akcijā pret ziedojumu saņemt

šķīvi boršča vai arī iegādāties ukraiņu bērnu zīmētās pastkartes. Kopā saziēdoti 1116,80 eiro: par zupu – 937,08, par pastkartēm – 179,72 eiro. Līdz 26. maijam Kuldīgas novadā reģistrēti 209 Ukrainas iedzīvotāji: 101 pieaugušais un 108 bērni.

Valsts atbalsts kultūras centram

Divus miljonus eiro no valsts budžeta saņems arī Kuldīgas novada pašvaldība, lai pārbūvētu kultūras centru un izveidotu piemērotu materiāli tehnisko bāzi.

Šonedēļ Ministru kabinetā

apstiprināti Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas izvērtētie augstas gatavības pašvaldību investīciju projekti par vairāk nekā 37 miljoniem eiro. Kurzemē mērķdotāciju saņems desmit pašvaldību ieceres.

Piešķir divus tūkstošus

No līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem Kuldīgas novada dome sporta skolai papildus piešķir divus tūkstošus eiro, lai atbalstītu izlašu sportistus.

To lūdzis skolas direktors, deputāts Agris Kimbors. Vai-

rāki sportisti uzrakstījuši iesniegumu, piemēram, lai varētu piedalīties Eiropas čempionātā nedzirdīgajiem, pasaules veterānu sacensībās un vēl citās. Kā naudu sadalīt, spriedīs sporta komisija.

Par četrām vietām vairāk

Pašvaldība vēlas grupu dzīvokļus Kuldīgā, Leona Paegles ielā 12, paredzēt nevis astoņiem, bet 12 cilvēkiem ar garīgiem traucējumiem.

Ēku pārbūvējot un izvērtējot

otrā stāva izmantošanu, secināts, ka var izveidot četras papildu vietas, skaitu palielinot līdz 12. Domes deputāti Kurzemes plānošanas reģionam ieteiks grozījumus deinstitucionalizācijas plānā.

Skolēni vēl var pieteikties

Kuldīgas novada dome ārkārtas sēdē nolēmusi no 6. līdz 17. jūnijam izsludināt skolēniem atkārtotu pieteikšanos darbam vasaras brīvlaikā.

Jau rakstījam, ka skolēnu nodarbinātības pasākumam līdz termiņam 19. maijā bija pieteikušies 170 jauniešu no 16 līdz 18 gadiem, bet ir paredzētas 190 vietas.

Kopā veidos Kalpaka ceļu

Kuldīgas novada pašvaldība iesaistīsies pārgājiena maršruta *Kalpaka ceļš* izveidē un slēgs līgumu ar Aizsardzības ministriju, Jaunsardzes centru, *Latvijas Valsts mežiem* un Latvijas Romas katoļu baznīcu.

Jaunsardzes centrs ierosinājumu sadarbībai iesniedzis jau rudenī. Mērķis ir posmā Rudbāržu muiža–Lēnu baznīca izveidot aizraujošu pārgājiena maršrūtu ģimenei.

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Dzer gan bērna tēvs, gan riteņbraucēji

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršņova.

No 26. maija līdz 1. jūnijam Kuldīgas policijas iecirknī sākti desmit administratīvā pārkāpuma procesi: viens par nepietiekamu bērna aprūpi, pārējie par pārkāpumiem ceļu satiksmē. Reģistrētas astoņas avārijas, vienā gadījumā ir cietušais, noķerti pieci iereibuši braucēji.

27. maijā Vārmē vīrietis uz velosipēda bija kāpis 1,01 promiles reibumā. Kuldīgā, Stacijas ielā, policija apturējusi riteņbraucēju 2,23 promiļu reibumā. 28. maijā Virkas ielā iekrituši nākamie velosipēdisti dzērāji: vienam izelpā 0,64, otram – 2,02 promiles. 29. maijā Smilšu ielā vīrietis ar

divriteni braucis 1,77 promiļu reibumā. 30. maijā no rīta Cieceres pagastā sieviete ar auto no ceļa nobraukusi grāvī. Mediķi viņu nogādājuši slimnīcā.

31. maija vakarā policija devusies uz Kuldīgas sporta halli, jo saņemta ziņa, ka pie tās atrodas vīrietis reibumā un viņam līdzī ir mazs bērns. Likumsargi tuvāko apkaimi pārmeklējuši, bet vīrietis nav atraduši. Tad kopā ar pašvaldības policiju devusies uz vīrieša dzīvesvietu. Durvis viņš atvēris, dzīvoklī atradušies vēl trīs vīrieši un meita. Tēva izelpā – 1,33 promiles. Pašvaldības policija, sazinoties ar bāriņtiesu, meiteni aizvedusi pie citiem ģimenes locekļiem.

Pierakstījis **Alberts Dinters**

Skrundas skolu vadīs Agita Grāvere-Prenclava

Vakar Kuldīgas novada domes ārkārtas sēdē par Skrundas vidusskolas direktori apstiprināta Agita Grāvere-Prenclava.

Piecus gadus viņa bija Vārmes pamatskolas direktore, bet pirms tam Kuldīgas 2. vidusskolā mācījusi matemātiku un informātiku, vēlāk bijusi direktores vietiece informātikā. „Lēmums nebija viegls. Vārmes pamatskola ir laba – viss tajā ir, var strādāt,” saka A. Grāvere-Prenclava. „Taču gribējās atgriezties Skrundas vidusskolā, jo pati to beidzu un Skrunda ir mana dzimtā puse, mamma tur dzīvo joprojām. Uz darbu ikdienā braukšu no Kuldīgas, jo tur dzīvoju 25 gadus.” Vakancei bija pieteikušies divi pretendenti.

Deputāti nolēma arī izsludināt konkursu uz vakanto Vārmes pamatskolas direktora amatu, apstiprināja nolikumu un izveidoja komisiju.

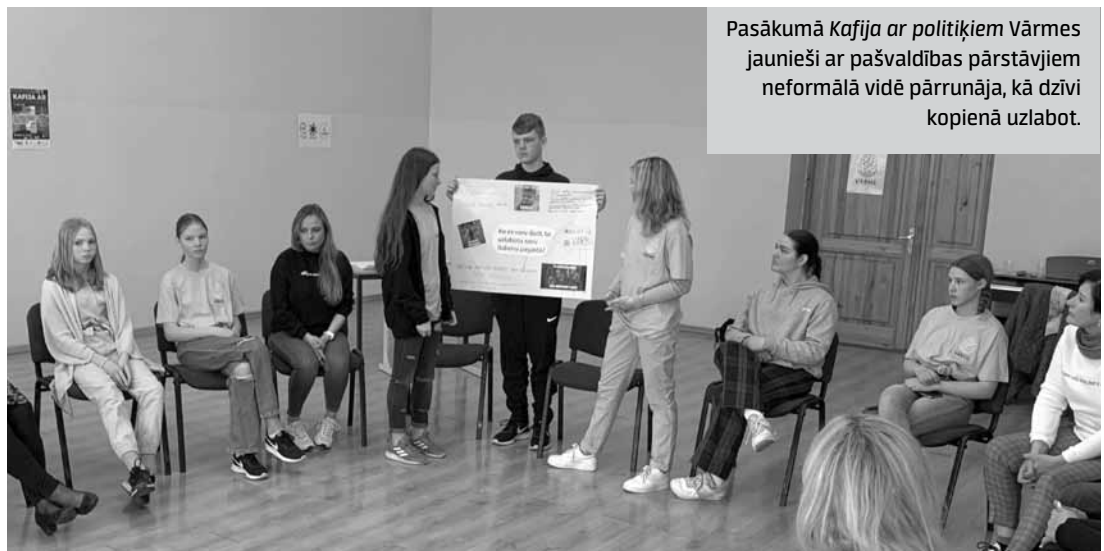
Inta Jansone

A. Grāveres-Prenclavas arhīva foto

Sākot ar 5. jūliju, Skrundas vidusskolas direktore būs līdzšinējā Vārmes pamatskolas direktore Agita Grāvere-Prenclava.

Vārmes jaunieši tiek ar lēmējiem

Pasākumā *Kafija ar politiķiem* Vārmes jaunieši ar pašvaldības pārstāvjiem neformālā vidē pārrunāja, kā dzīvi kopienā uzlabot.

„Bieži nezinām, ko darīt. Liekas – ai, nu ko tad es! Labāk pagaidīšu, kad kāds izdarīs manā vietā. Bet gribējām jauniešus savest kopā ar lēmējiem un parādīt: ja gribi savu ikdienu uzlabot, jādara pašam,” tā par pasākumu *Kafija ar politiķiem* stāsta Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centra speciāliste Ieva Kaltnece.

Maijā Vārmes jauniešu iniciatīvu centrā *Čiekurs* satikās politikas veidotāji un pagasta jaunieši. Šī ir daļa no jaunatnes mobilā darba projekta *Vārme*. Tiekoties neformālā vidē, viens ar otru iepazīnās, jaunieši uzdeva jautājumus un pārrunāja, kā kopienas dzīves vidi uzlabot. Lēmumu pieņēmējiem tā bija iespēja par aktuālo uzzināt no pirmavota. Piedalījās Kuldīgas novada deputātes Kristīna Ansonē (Nacionālā apvienība) un Ruta Karloviča (ZZS), Digitālo inovāciju centra vadītājs Artis Gustovskis, pagasta pārvaldes vadītāja Lelde Ose un Vārmes pamatskolas direktore Agita Grāvere-Prenclava. Pirms tam jaunieši saliedējušies un iepazīnuši neformālās izglītības metodes, izrādījuši iniciatīvu pagasta dzīvē.

Sarunas notika, izmantojot

pasaules kafejnīcas metodi. Gan jaunieši, gan lēmumu pieņēmēji sadalīti trīs nelielās darba grupās. Katrai savs temats: „Kas mudina piedalīties aktivitātēs?”, „Ko gribam, un kā trūkst?”, „Kas es varu darīt, lai uzlabotu savu ikdienu pagastā?” I. Kaltnece stāsta, ka vispirms bijis metodes ģenerālmēģinājums, lai jaunieši nebaidās un zina, kā tā darbojas: „Tēmas bija līdzīgas. Kad tikāmies ar politiķiem, tās pārformulējām, lai idejas raisās vēl vairāk.”

ATGRIEŽAS UN GRIB DARBOTIES

Čiekura vadītāja Dace Krūmiņa uzskata, ka projekta *Vārme* mērķis tikpat kā ir sasniegts, jo jauniešu līdzdalība un iniciatīva palielinājusies: „Projekts ir superīgš. Pēc šī pasākuma jau redzu rezultātu – atgriežas tie, kuri bija aizgājuši.” Jaunieši interesējas par brīvprātīgo darbu, vēlas iesaistīties dažādās nodarbēs. Viens jau tajā pašā vakarā Dacei rakstījis, ka jūlijā viņam apritēs trīspadsmit un viņš ļoti vēlas nākt uz centru. Uz *Čiekuru* parasti atnāk ap 13 cilvēku, šoreiz nedaudz mazāk. „Šādās reizēs pārāk liels skaits nav vēlams, jo tad izceļas

tie, kuri runā vienmēr. Bet, ja intīmākā gaisotnē, tad katram ir iespēja izteikties un ar politiķi parunāt. Kopā bijām 15–20 cilvēku. Tas šādam formātam ir optimāls skaits,” paskaidro Ieva.

BŪS ARĪ CITAS IESPĒJAS

Projektā *Vārme* plānots pieredzes brauciens uz Saldus jauniešu māju un pie Dobeles jauniešiem. I. Kaltnece secina, ka tas ir vērtīgi: „Kad atbrauks mājās, viņi jau zinās, ko vēlas, jo būs redzējuši, kā ir citur.” Vārmenieki varēs piedalīties divu dienu mācībās ārā, kurās viņi rīkos pašanalīzi, saliedēsies un iepazīs neformālās izglītības metodes, būs fiziskas nodarbes. Plānots organizēt sporta spēles pagastā, jo jaunajiem ļoti patīkot skriet, lēkt un darboties. Projekts tiks pabeigts lauku kūrortā ar lāzertagu, šķēršļu trasi un pusdienām. „Pēc smaga darba tas labi jānosvin. Protams, izdarītais jāizvērtē – kas izdevās, kas ne, ko ieviesīsim ikdienā,” uzskata Ieva.

Projektu *Vārme* atbalsta Izglītības un zinātnes ministrijas jaunatnes politikas valsts programma.

Kristīne Āboliņa
Toma Girvaiša arhīva foto

Grib labākus ceļus un lētāku dzīvi

Īvandes pagasta sapulcē tika spriests par ceļu remontu, muižas turpmāko darbību un vēl daudz ko vietējiem svarīgu. Pārvaldes vadītāja Anda Upleja arī stāstīja par divu gadu darbiem un pārmaiņām.

APKĀRTNES SAKOPŠANA IET LĒNĀK

A.Upleja secināja, ka divos gados demogrāfiskais stāvoklis nav mainījies: „Katrā gadu pagastā piedzimst no diviem līdz pieciem bērniem. Pagājušogad dzimušo bija tikpat, cik mirušo.” Kovida laikā pilsētniekiem radusies liela interese par lauku mājām: „Arī mūsu pagastā tās mājas, kas gadiem stāv neapdzīvotas, lēnām sāk aizpildīties.”

Notikušas izmaiņas pagasta pārvaldē: „Ik pa laikam nomainās sociālās darbinieces, tagad ir trīs – Dace Gulbe, Inese Šķēle un Līna Speciusa-Andersons, kura sākusī strādāt pavisam nesen.” A.Roberts piebilda, ka šīs pārmaiņas nav novadu reformas dēļ – tā sakritis, ka izmaiņas likumos notikušas vienlaikus. Pašlaik darbinieki ir vairāki, jo katram iedalīta konkrēta joma.

A.Upleja atklāj, ka algoto sabiedrisko darbu strādnieku skaits samazinājies. Kādreiz bijis pat vairāk nekā desmit cilvēku, kas sakopa apkārtni, arī kapus, bet tagad tikai viens: „Jāsaprot, ka nevaram pagastu sakopt tik strauji kā agrāk, šobrīd prioritāte ir kapi un muiža, taču darām to lēnām, pakāpeniski. Paldies vietējiem, kuri iesaistās! Cilvēki mums dažādi: ir tādi, kas nolauž ziedus no blakus kapu kopiņas un uzliek citai, ir arī tādi, kas savus atkritumus atved uz kapu izgāztuvi. Man ir lūgums: ja redzat, ka kāds tā rīkojas, lūdzu, mums ziņojiet!”

MUIŽĀ – DZĒRIENU RAŽOTNE

Par Īvandes muižas darbību īstas skaidrības vēl nav, atzīst A.Upleja: „Tikai vasarā varēsīm vērtēt, vai mūsu ieceres izdosies un vai nomnieks paliks. Atklāti sakot, visa kultūras dzīve saistīta ar muižu. Esam pieraduši, ka vasarās šeit daudz kas notiek.” A.Buka turpina: „Gandrīz trīs gadus muižai ir cits apsaimniekotājs. Viņš ir iecerējis pagrabā izveidot dzērienu ražotni – nelielu brūzi. Šeit varētu degustēt dzērienu no vietējiem āboliem. Viss ražotnei jau iegādāts, taču tā vēl nedarbojas, jo ielgusi dokumentu kārtošana. Šajā vasarā uzņēmējs to plāno darīt, vēl ir domāts turpināt pagājušajā gadā iesāktu – dzīvnieku apskati.”

A.Upleja turpina: „Atgādinu, ka īvandniekiem ir pieejams rotaļlaukums, treniņi, stadions, volejbola laukumi un pastaigu taka, kur tūrisma sezonā plānojam pasākumus. Pamazām sākam plānot rudens un Ziemassvētku balles muižā. Cerams, ka citi apsvērumi to neizjauks un varēsīm zālē rīkot arī pasākumus, ne tikai sapulci.”

Tiek meklēts jauns kultūras darbinieks: „Kovida laikā tas nebija aktuāli, un pārvaldes darbinieki visu organizēja paši. Lieldienas bija pirmais pasākums pēc pandēmijas. Tie, kuri atnāca, redzēja, ka cilvēku bija simtiem – arī no citiem pagastiem un Kuldīgas.” Tiks organizēti izbraucieni senioriem: „Gribētu dzirdēt arī jūsu idejas, uz kuriem ekskursijas rīkot. Īvandē nav arī aktīvas jauniesu kustības, bet gribētu, lai tas mainās – lai kopā ar blakus pagastu jauniešiem varētu ko noorganizēt.” Pandēmijas laikā pasākumi rīkoti Īvandes baznīcā, un pagājušo sestdien Baznīcu naktī tur uzstājās Liepājas zvanu koris *Campanella*.

Pagasta pārvaldes vadītāja Anda Upleja atgādina, kas divos gados padarīts, un stāsta, kas tiks paveikts šogad.

Sapulcē vēl piedalījās Kuldīgas novada domes izpilddirektora vietniece Agnese Buka un priekšsēdes vietnieks Artis Roberts.

Īvandnieks Ziedonis Zingbergs nav mierā ar augsto mājas apsaimniekošanas maksu.

VEIDO TAKU UN ĢERBONI, LABO CEĻUS

Par paveikto stāsta A.Upleja: „Pagājušogad izveidojām pastaigu taku gar Ķīmales dīķi. Šī ideja nāca no iedzīvotājiem. Vēlmes bija vairākas – cilvēki gribēja maršrutu, kur ar ģimeni izbraukt ar riteņiem. Taka tika ierīkota par nelielu naudu, un rezultāts ir ļoti labs – to saka gan vietējie, gan tie, kas atbrauc ciemos. Šogad plānots taku pagarināt – gribam izveidot pāreju pāri upītei.”

Pagājušogad nācies pārņemt divus ceļus no *Latvijas Valsts ceļiem*: „Viens ved gar *Upītēm* uz veco suitu ceļu. Otrs ir Mazīvandes ceļš, kurā pēdējā gadā ieguldīts visvairāk naudas. Plānojam salabot vienu posmu, kas ved uz veco suitu ceļu. Līgumā esam paredzējuši, ka šie ceļi tiks apstrādāti ar pretputes materiālu. To panācām, pateicoties īvandniekam Dzintaram Knupkem, kurš izpalīdzēja – bija uzņēmis video, cik ļoti šie ceļi put sausā laikā, kad nokrišņu mazāk. Tiem, kuri dzīvo pie pašvaldības ceļiem, piedāvājam saņemt pretputes materiālu. Mazīvandnieki šos maisus jau ir saņēmuši un saka – ceļi vairs tik ļoti neput.”

Ir sākti pagasta ģerboņa izveide: „Jau agrāk esam sprieduši par tā izskatu, taču toreiz nevarējām vienoties, kurš variants

Elita Haritone jau ilgi cīnās ar latvāņiem, kas izplešas no blakus zemes, un lūdz talkā pagasta pārvaldi.

labāks. Pārsvārā tie bija saistīti ar Īvandes dzirnavām. Kopā ar heraldikas mākslinieku idejas apkopojam un drīz nodosim jūsu izvērtēšanai. Esam vienojušies, ka ģerboņa centrālais elements būs mūsu dižā baltegle, ar ko esam unikāli.”

KLŪST DĀRGĀK. BĒT VAR MĒĢINĀT PAŠI

Pensionārs Ziedonis Zingbergs nebija apmierināts ar mājas apsaimniekošanas maksas kāpumu. A.Roberts atbildēja: cena kļūst augstāka visam un tas šo pakalpojumu sadārdzina. A.Buka piebilda, ka ēku var uzturēt arī iemītnieki paši, daudzi to jau izmēģinājuši, taču secinājuši, ka pārāk lielais *papīru darbs* nav algas vērts, tādēļ izvēlas ēku tomēr nodot *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem* (KKP): „Šogad ziemā Skrundā un Alsungā notika ugunsnelaime, jo skursteņi nebija labi iztīrīti. Tādos brīžos varam secināt, kā apsaimniekotājs strādājis. Tad redzam, ka *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* pienākumus tomēr pilda labi, lai gan ne vienmēr tas ir lēti. Arī ūdens kubikmetra cenas pieaugums ir 12 centu – nav ļoti daudz. Piekrītu: cilvēkiem nepatīk, ka maksa kāpj, taču tur neko darīt nevaram.”

A.Upleja atgādināja, ka KKP uztur divas

Uzņēmējs Dzintars Knupke aktualizē vecumveco problēmu – valstij piederošā suitu ceļa uzturēšanu.

„Visus šos gadus neesam spējuši „*Latvijas Valsts ceļiem*” iestāstīt: ja pa ceļu no karjera ved granti, tas jāuztur normālā stāvoklī.”

ēkas – sociālās mājas *Upītes* un *Mazīvande*. Par *Upītēm* drīz šis līgums tiks pārtraukts un iedzīvotāji tiks pārvietoti uz citām telpām ēkas sliktā stāvokļa dēļ. *Spīdolu* un *Kārklīņu* iemītnieki daudzdzīvokļu mājas uztur paši – tur saimnieki esot ļoti kārtīgi, taču vienkāršs darbs tas neesot.

GRŪTĪBAS AR LATVĀŅIEM

Elita Haritone lūdza palīdzību blakus īpašnieka zemē apkarot latvāņus, kas laika gaitā izpletušies: „Ar bērniem, cik vien varam, cērtam nost, taču ziedi izplatās vēl vairāk. Gribētu lūgt, lai arī pašvaldība iesaistās.” A.Upleja atzina, ka šī vieta ir pārvaldes redzeslokā un ir nozīmots cilvēkam, kurš latvāņus iznīcina: „Cik saprotu, šogad šī cīņa novadā tiks pastiprināta. Pagājušogad Īvandē pašvaldības teritorijā tos izdevās iznīdēt. Par privāto zemi runājam ar īpašniekiem un ziņojam speciālistam.”

SLIKTI UZTURĒTS SUIITU CEĻŠ

Uzņēmējs Dz.Knupke atgādināja vismaz desmit gadu ilgstošu problēmu: „Var teikt, ka Īvande dalās divās daļās – dzīvojamajā un rūpnieciskajā zonā, un tā iet cauri mežiem līdz karjeram. Lielākā problēma tā, ka visus šos gadus nevienam neesam spējuši *Latvijas Valsts ceļiem* iestāstīt: ja pa šo ceļu no karjera ved granti, tas jāuztur normālā stāvoklī. Bet tas tur darīts netiek. Tas ir desmit kilometru garš posms suitu ceļā, kas ved uz Kuldīgu un Gudeniekiem. Tas tiek nežēlīgi ekspluatēts. Es dzīvoju suitu ceļa malā – dienu un nakti tur kursē baļķu mašīnas, nemaz nerunājot par tām dienām, kad tur tiek vesta grants. Kad jautāju par remontu, vienmēr saņemu strupu atbildi – *Latvijas Valsts ceļi* (LVC) šo posmu labot nav plānojuši.” Vēl kāda sieviete piekrita: arī gar viņas māju no karjera uz Alsungu tiek intensīvi vesta grants. Tajās dienās ceļš ir noputējis balts. Iveta Neimane piebilda, ka pienācīgi netiek uzturēts posms Padure–Īvande. A.Roberts solīja sarunā ar LVC šo tēmu aktualizēt.

Jaunieši ar iecerēm

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma četru gadu mēbeļu galdnieku programmu šogad beidz 11 apņēmīgu jauniešu. Audzinātāja Biruta Aišpure teic: „Viņi mūsu skolā ienāca kā darboties gribošī un spējīgi puīši. Ļoti mērķtiecīgi, jo zina, ko vēlas.”

B. Aišpure atzīst, ka kovids vairākus plānus izjaucis: „Divus gadus darbojāmies attālināti, taču rezultāti šos puīšus un skolotājus tikai daiļo. Šajā gadā divi jaunieši – Raivo Sasniks un Niks Kleinbergs – konkursā *Namdaris* nopelnīja zelta un sudraba medaļu, sešu stundu laikā uztaisot āra galdu un krēslu.” Galdnieku darbnīcas vadītājs un skolotājs Mārtiņš Mednieks ar audzēkņiem lepojas: „Konkursā viņi sacentās ar citiem jauniešiem no Latvijas un Lietuvas.”

B. Aišpure stāsta: „Vienā ekskursijā bijām – vairāk ne, jo kovids mūs pārsteidza. Taču esmu gandarīta, ka puīši atrada laiku un vietu, lai strādātu pie savām iecerēm, – vairāki nākamās darbvietas jau ir atraduši. M. Mednieks piebilst: „Daudzi domā par savu uzņēmumu, par telpām, citi izdomājuši, kur tālāk studēt. Daļa domā mācības turpināt šeit citā programmā.”

Jaunie mēbeļu galdnieki paš-

laik taisa noslēguma darbus. Raivo Sasniks izlēmis galdnieka arodu apgūt tāpēc, ka pamatskolā Kandavā patikusi darbmācība. Te pavadītie gadi likušies interesanti. Pērn septembrī viņš bijis praksē Kandavas kokapstrādes uzņēmumā *Baltfuru* un pēc skolas beigšanas domā tur strādāt. Diplomdarbā Raivo no masīvkoka taisa virtuves iekārtu: „Sāku decembrī un drīz būšu pabeidzis. Šis ir mans labākais darbs.”

Niks Kleinbergs no Kandavas teic: „Tehnikuma skolotāju Mārtiņa Mednieku atcerēšos pozitīvās attieksmes un joku dēļ – ja arī darbā gadās kāda kļūda, viņš nekad neliek mums justies slikti. No viņa pirkto materiālus diplomdarbam – 13 oša dēļus. Vedām no Mārtiņa mājām līdz skolai, un pa ceļam mums dēļi no auto izkrita uz asfalta. Lai atvestu, dabūju gulēt tiem pa virsu, lai neizkristu vēlreiz.” Niks domā mācības turpināt šeit vai arī augstskolā. Diplomdarbā viņš no oša masīvkoka taisa juveliera darba galdu.

Aleksu Simsonu no Kolkas galdniecība interesējusi kopš bērnības. Četri gadi tehnikumā bijuši interesanti, arī piedzīvojumu daudz. Viņš piedalījies vairākos konkursos un koka skulptūru plenēros: „Esmu taisījis dārza krēslu un piknika galdu – ar tiem lepojos

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma 4. kursa mēbeļu galdnieki un pedagogi: Alekss Simsons, Matīss Graudiņš, Raivo Sasniks, Endijs Zīverts, Rolands Freibergs, Niks Kleinbergs, audzinātāja Biruta Aišpure, skolotājs Mārtiņš Mednieks, Ilgvars Ivo Vītols. Klāt nav Gvido Cāzera, Krista Bērziņa un Mika Kalnāja.

visvairāk. Diplomdarbā taisu oša kumodi ar trīs atvilktnēm.” Alekss turpinās darbu savā nozarē Kolkā, kur brīvdienās jau strādā.

Matīsu Graudiņu no Ventspils interesējusi amatniecība un kokapstrāde, gribējies to apgūt tālāk no mājām un iepazīt jaunus draugus – to visu arī ieguvis. Kursabiedrus viņš raksturo kā strādīgus un draudzīgus. Matīss ar diviem kursabiedriem kādā konkursā izveidojuši uzņēmumu *Bark* un taisījuši suņu būdas – divas atdāvinājuši Talsu dzīvnieku patversmei. Vaicāts, ar kuru darbu lepojas, viņš atbild: „Tā ir

kumode, ko taisu diplomdarbam. Sākumā domāju par gultas rāmi, taču izdomāju, ka kumode dzīvoklī noderētu vairāk.”

Ilgvars Ivo Vītols nāk no Piltenes, viņu interesē maksākerēšana un amatniecība. Viņš taisa voblerus un diplomdarbā izveidojis instrumentu skapi, kurā tos glabāt. Atmiņā palikšot latviešu valodas skolotāja Inese Baumanes, jo ar viņu saprasties bijis ļoti viegli. Ilgvars atzīst: ko darīt tālāk, ideju vēl isti nav.

Īvandnieks Rolands Freibergs stāsta: „Uz galdniekiem atnācu tāpēc, ka izlēmu iet krusttēva

pēdās, – arī viņš šeit agrāk mācījies, un man tāpat kā viņam patīk galdniecība. Es mācības turpināšu Lauksaimniecības universitātē.” Rolands šo gadu laikā uztaisījis vairākas durvis un krēslus, diplomdarbā taisa televizora galdu ar skapīti, ko paredzēts lietot mājās, – tā izlēmuši abi ar mammu.

Kuldīdznies Endijs Zīverts kopā ar ģimeni laukos nodarbojies ar galdniecību, viņam tas iepaticies, un viņš izlēmis apgūt ko vairāk: „Ieguvis esmu daudz. Diplomdarbu esmu jau pabeidzis, un pašam tas patīk – televizora plaukts mājās noderēs.”

Liela izdoma un apņēmība

Tehnikumu beigs arī deviņi mēbeļu dizaineri, starp tiem viena meitene. Audzinātāja Liene Peniķe kursam vadījusi vairākas nodarbības un audzēkņus raksturo kā citu citam līdzīgus: „Esmu pārsteigta – kā vienā kursā var būt tik līdzīgi, tomēr arī atšķirīgi jaunieši. Viņi ir introverti, inteligēnti un ar unikālām idejām. Šim kursam noteikti atbilst teiciens – klusie ūdeņi ir tie dziļākie.”

L. Peniķei šis kurss audzināšanā ir pirmais, tādēļ īpašs. Ne velti viņa jauniešus dēvē par brīnumbērniem: „Diplomdarbos uzsvāru liekam uz mēbeļu daudzfunkcionalitāti, un esmu pārsteigta par idejām, kas viņiem top. Izdoma ir vienreizēja – pati nebūtu iedomājusies, ka ko tādu var uztaisīt.”

Sevi Liene sauc par diezgan traku skolotāju – viņa vienmēr izdomājot kādas ārpuskolas nodarbes: „Esmu izveidojusi Kuldīgā maršrutu, kurā jāizpilda dažādi uzdevumi, piemēram, dažiem, kuri pagājušajā gadā nenolika matemātikas eksāmenu, bija rēķināšanas uzdevumi, citiem uzdevums *Trāpīgais Džonijs*, kurā uzpildes stacijā jāielej degviela par konkrētu summu. Daudz esam darījuši kopā, un tas pēc skolas beigšanas veidos atmiņas. Salidojums būs, ko atcerēties.”

Saldeniekis Alvis Rītiņš uz mēbeļu dizaineriem atnācis tāpēc, ka

viņu interesē zīmēšana. Par kursu viņš teic: „Visi esam ļoti mierīgi, skolotājus nekaitinām.” Pūsis atcerēsies audzinātāju L. Peniķi, jo viņa daudz iemācījusi tajos priekšmetos, kas Alvi interesē, piemēram, datorgrafikā. Darbs, par ko pats priecājas, ir koka pulkstenis. Diplomdarbā viņš taisa krēslu, uz kura vairāki cilvēki var apsēsties vienlaikus.

Eduardam Pētersenam no Talsiem šo programmu ieteicis draugs, kurš te mācījies. Viņš te ieguvis vairāk, nekā domājis. Diplomdarbā taisa kumodi ar paslēptu bāru, ko var pacelt ar iebūvētu mehānismu, un ar šo darbu lepojas. Par kursabiedriem secina: „Pats brīnos, cik ļoti saliedēti esam. Esam apņēmīgi – visi izturējuši visus četrus gadus.”

Emīls Smukkalns no Kandavas četros gados secinājis, ka galdniecība viņu tomēr interesē vairāk par dizainu. Lielākais piedzīvojums esot diplomdarba tapšana: „Taisu tādu galdu, kas turas uz virvēm un lido pa gaisu. Ideja radās tad, kad biju Anglijā pie tēva: ieraudzīju loga furnitūru, kurā izmantotas auklas, un man šī doma iepaticās. Cik zinu, tāds galds citur nav redzēts.” Emīls piedalījies konkursos *Krēsls* un *Skills Latvia*, kur ticis pusfinālā un finālā. Viņš plāno iekrāt naudu un doties uz ārzemēm.

Andrejs Dzenis no Kandavas

Kuldīgas tehnikuma 4. kursa mēbeļu dizaina speciālisti: Markuss Pelēkais, Elans Krūzēns, Dravis Priedītis, Emīls Smukkalns, Alvis Rītiņš, Andrejs Dzenis un Eduards Pētersons, vidū audzinātāja Liene Peniķe. Attēlā nav Robertas Romānes un Ralfa Priķņas.

skolas gados darinājis soliņu un pulksteni. Diplomdarbā taisa apavu plauktu, ko pats izmantos. Tam būs mehānisms, un leņķi varēs mainīt. Skolotāja L. Peniķe piebilst, ka Andrejam esot liela kolekcija ar Maikla Džordana zīmola apaviem. Andrejs turpmāk vai nu strādās arodā, vai mācības turpinās, tikai vēl nav izlēmis, kur. Skrudnieku Elanu Krūzēnu iepriekš interesējusi zīmēšana, šeit – gleznošana un skicēšana, bet galdniecība mazāk. Kādā uzdevumā viņš apgleznojis galdu,

un uz tā attēlots pulkveža Oskara Kalpaka piemineklis Skrundā – ar to lepojas gan pats, gan vecāki. Diplomdarbā Elans taisa transformējamu parka soliņu – aiz atzveltnes ierīkota pārceļama galda virsma.

Turlavnieks Markuss Pelēkais secina, ka apgūts daudz: „Esmu taisījis galdus, krēslus. Diplomdarbā taisu televizora un kafijas galdiņu ar mehānismiem – durtiņas un atvilktnes būs ar spiediena mehānismu.” Ko tādu darot pirmo reizi, taču grūti tas neesot. Viņš

apsver domu turpināt šeit mācīties par automehāniķi.

Dravis Priedītis no Sabiles agrāk mācījies Valdorfa skolā Anglijā: „Tur mums bija kokapstrāde, tā ieinteresēja, tāpēc, atbraucis uz Latviju, izdomāju iegūt šādu arodu.” Diplomdarbā Dravis veido japāņu stila galdiņu: „Tam būs atverama virsma, un tajā varēs ielikt četrus spilvenus, kurus var izņemt, lai uz tiem sēdētu. Pa vidu būs izņemama paplāte suši šķīvjiem.”

Lasītāji tiekas ar Sandru Kalnieti Briselē

Maijā beidzot arī diviem laikraksta *Kurzemnieks* lasītājiem, kuri pirms diviem gadiem (un kovida pandēmijas) piedalījās konkursā *Satiec Sandru Kalnieti!*, bija iespēja kopā ar citu novadu pārstāvjiem viesoties Eiropas Parlamentā Briselē un tikties ar deputāti.

Maija Viļuma un Ivars Caune ar deputāti Sandru Kalnieti Eiropas Parlamentā Briselē.

Iespēja iepazīt vairāk

Konkursā *Satiec Sandru Kalnieti!* laimīgā loze bija kritusi Maijai Viļumai un Ivaram Caunem.

M. Viļuma Briselē viesojās otro reizi: „Sandra Kalniete ļoti interesanti pastāstīja par to, kas notiek parlamentā, izsmeltoši atbildēja uz jautājumiem. Brīvajā laikā priecājos par skaisto Briseles galveno laukumu, īpaši vakarā, kad tas izgaismots. Visi cilvēki tur tik smaidīgi,

laipni! Kaut tā būtu arī pie mums!”

I. Caune atzīst, ka priekšstats par EP jau bijis no lasītā, televīzijā redzētā, bet nu to apmeklējais pats: „Īpaši vērtīga bija saruna ar Sandru Kalnieti, tas, ko viņa izstāstīja par pieredzi un savas politiskās grupas darbu. Viņa arī kļuva man saprotamāka kā personība – patriotiski noskaņota, zinoša, un žēl, ka šis deputātei parlamentā ir pēdējais gads.”

Sandra Kalniete

● EP deputāte kopš 2009. gada. 2019. gadā atkārtoti ievēlēta par lielākās frakcijas – Eiropas Tautas partijas grupas – viceprezidenti.

● EP strādā divās komitejās (ārlietu un starptautiskās tirdzniecības), drošības un aizsardzības apakškomitejā, kā arī īpašā komitejā (INGE) par ārvalstu iejaukšanos demokrātiskajos procesos ES, tostarp dezinformāciju.

● Bijusi Latvijas ārlietu ministre un ES komisāre.

● Viena no Atmosdas laika līderēm, piedalījies Likteņdārza dibināšanā, *Kokneses fonda* padomes priekšsēde.

● Rakstniece.

„Esam piedzīvojuši līdzīgu likteni”

Tiekoties ar reģionālo laikrakstu lasītājiem, SANDRA KALNIETE (*Jaunā Vienotība/Eiropas Tautas partijas grupa*) atbildēja uz jautājumiem.

Pastāstiet par savu darbu!

– Esmu parlamentā ievēlēta trešo reizi. Laimīgā kārtā strādāju ar tiem jautājumiem, kurus vislabāk pārzinu, kuros man ir zināšanu slānis tā kā aisberga neredzamā daļa. Un tās ir ārlietas – septiņarpus gadus biju mūsu frakcijas ārlietu portfeļa turētāja, tātad cilvēks, kas par kādu dokumentu mūsu grupas pozīciju saskaņo ar citām frakcijām, un bieži tās bija mūsu pašu iniciatīvas. Iepriekšējā gada beigās privātu iemeslu dēļ sapratu, ka nevaru šo darbu turpināt, bet izdarīju visu, lai šis portfelis neaizietu no Baltijas valstīm, un tagad manus pienākumus pilda bijusī Lietuvas aizsardzības ministre Rasa Juknevičiene. Tieši Ukrainas krīzei saasinoties un Krievijas draudiem palielinoties, ļoti labi, ka šis portfelis nav kāda Francijas, Itālijas vai Ungārijas deputāta rokās (Ungārijas gan mūsu frakcijā vairs nav). Tādā gadījumā izpratne par to, kas notiek Ukrainā, nebūtu tik dziļa, kāda tā ir Polijai vai Baltijas valstīm. Sākot ar 2014. gadu, kad Krievija anektēja Krimu, šis portfelis ieguva arvien lielāku vietu Eiropas Parlamentā, jo ārlietas kļuva vēl nozīmīgākas.

Šajā sasaukumā strādāju vēl divās komitejās – ar drošības un aizsardzības jautājumiem un ar starptautiskās tirdzniecības jautājumiem, un tieši vakar (16. maijā – red.) starptautiskās tirdzniecības komiteja balsoja par nozīmīgu ziņojumu, kam es biju autore, par eksporta nodevu samazināšanu Ukrainai uz gadu. Tas ir viens no veidiem, kā Ukrainu atbalstām. Bez tam es pastiprināti pieskatu Eiropas Savienības Austrumu kaimiņu politiku – tā ir liela mana

interese, un, protams, pirmajā vietā man vienmēr bijusi Ukraina. Tagad es ārkārtīgi pārdzīvoju, bet domāju, ka Latvijā visi dzīvo līdzīgu Ukrainai karā.

Kāpēc Briseles ielās nejutām tādu atbalstu Ukrainai kā Rīgā?

– Domāju, ka viena daļa eiropeiešu tiešām nesaprot, ka Ukrainā notiek arī cīņa par Eiropu. Visus ilgos gadus tie brīdinājumi, kurus Baltijas valstis un Polija, citi mazāk, izteica par agresīvo ideoloģiju un režīmu, jau diktatūru, kas veidojās Krievijā, tika laisti pār galvu. Nu ir kolēģi, kas saprot. Bet viens man jautāja, vai tagad es esot apmierināta, ka man par Krieviju izrādījies taisnība. Kas par stulbu jautājumu, kas par nostādni! Kā es varu būt apmierināta, ja sācies karš!? Neesmu sen bijusi ne Spānijā, ne Portugālē, bet domāju, ka tur ir vēl mazāk cilvēku, kuri atbalsta Ukrainu, jo tā no viņiem ir tālu. Mēs esam piedzīvojuši līdzīgu likteni un ļoti labi zinām, kas tur notiek.

Tomēr jāsaka: tas, ka Zviedrija un Somija maina savu ilgo neitralitātes politiku un stājas NATO, nozīmē to, ka Baltijas jūra kļūst par mūsu iekšējo jūru. Tas ir ļoti svarīgi, jo viens no jautājumiem bija tāds, kā noturēsim Suvalku koridoru, kā noturēsim Gotlandes salu, lai Krievija neieņem. Tagad tas tiek atrisināts – Latvijas un Baltijas valstu drošība ir ievērojami paaugstinājusies.

Ko varat teikt par Ukrainas iestāšanās Eiropas Savienībā?

– Ukrainai atjaunotne būs vienlaikus solis pa solim tuvāk Eiropas Savienībai, bet neesmu tik droša, vai iestāšanās neievilksies. Polija, Baltijas valstis, domāju, arī Ziemeļvalstis, Bulgārija, Rumānija noteikti atbalstīs. Bet vai Francija un Vācija... Ukraina ir 45 miljonu iedzīvotāju valsts, un, ienākot Eiropas Savienībā, proporcionāli mainās daudzas

iekšējās attiecības. Tās nav mazās Baltijas valstis, kas Eiropas Savienībai nav satricinājums. Tur nāk līdzīgs Šengenas zona un citas lietas. Bet, manuprāt, vissvarīgākais ir tas, ka Ukraina atrodas procesā, jo tas būs spēcīgs signāls Krievijai.

Kad sākās miera sarunas ar Krieviju, Ukrainas prezidents Zelenskis vienā brīdī izteicās, ka varētu atteikties pretendēt uz dalību NATO. Taču, situācijai tik ļoti mainoties, pēc Ukrainas pilnīgas pārņemšanas ar NATO ieročiem un armijas kvalitātes pierādīšanas, domāju, ka Ukraina būs NATO, un es to novēlu, jo tas būtu lielisks bastions. Atceros: kad nodibināja Tautas fronti, mani sūtīja uz Kanādu tikties, un viens no jautājumiem, ko visbiežāk uzdeva: „Nu, un Ukraina? Kā Ukraina?” Visi, kuri domā par ģeopolitiku un Krievijas ietekmes mazināšanu, saprot Ukrainas milzīgo stratēģisko nozīmi; tas bija jau toreiz – 1988. gadā.

Kāpēc demokrātijās tik liela nozīme tomēr ir vienam cilvēkam, līderim, nevis demokrātijai? Francijā un citur Eiropā visi gaidīja, vai ievēlēs Makronu vai Lepēnu...

– Līderis tiek demokrātiski ievēlēts, tā ir deleģētā demokrātijā. Un viņam tiešām ir milzīga nozīme. Paskatieties uz Angelu Merkeli Vācijā! Viņas amatā vairs nav, un Vāciju nedzird, lai kā kanclers Šolcs pūlētos.

Makrona gadījumā atbildēšu konkrēti – tā ir demokrātijā, jo par viņu balso. Eiropa nespēj pieņemt sesto sankciju paketi pret Krieviju un par naftas embargo vienoties tāpēc, ka iebilst viena valsts – Ungārija. Un stādieties priekšā, ja Eiropas Padomē pie galda sēdētu labēji radikālā Marina Lepēna, kurai ar Krieviju ir īpaši labas attiecības! Ungārija vēl nav Francija, kas ir otra ietek-

mīgākā valsts pēc Vācijas. Sekas būtu ļoti smagas – mēs nespētu Krievijas ierobežošanā vienoties gandrīz ne par kādiem soļiem. Es piecarpus gadus strādāju par vēstnieci Francijā – man tās iekšējie noskaņojumi ir ļoti saprotami, un tie nav Baltijas valstīm draudzīgi, ja runājam par politiskās elites līmeni. Starp cilvēkiem labas attiecības pastāv visās valstīs.

Kā un vai vispār Ungārijas jautājums būtu risināms? Vai vēl ir valstis, kurām ir tendence slikties Ungārijas virzienā?

– Daudzslāņains jautājums. Ņemsim Poliju un Ungāriju – divas valstis, kurām politiskās struktūras līmenī ir tendence ierobežot dažas pamatvērtības. Taču Ungārija skaidri pateica, ka nepiekrītis bruņojumu transportēt cauri valstij uz Ukrainu, kaut tas būtu nozīmīgi, bet Polija ir uzņēmusi 3,5 miljonus bēgļu un ir galvenā valsts, caur kuru bruņojums Ukrainai tiek piegādāts.

Es nezinu, vai ir vēl kādas valstis, kas pēc šī kara varētu noslikties Ungārijas virzienā, jo karš liek daudz ko pārvērtēt gan vēlētajiem, gan politiķiem. Kā Ungārijas jautājumu risināt? Pašlaik (maija vidū – red.) tiek apspriests uz laiku atlikt jautājumu par naftu, bet pārējo pieņem. Līdz šim tā nav bijis, ka nevarētu atrast kādus piedāvājumus, lai vienotos. Līdzīgi ir ar Zviedrijas un Somijas uzņemšanu NATO, jo Turcija pateikusi, ka būs veto. Es tam īsti neticu – Turcija par to kaut ko *izspiedīs*. Tai galvenais iemesls ir kurdī, kuri uzņemti dzīvot abās valstīs, tāpēc Turcija uzskata, ka Zviedrija un Somija atbalsta terorismu, jo Turcijas likumos kurdī ir teroristi.

Ungārija droši vien atceras, ka bija Austroungārijas impērija un ka Ukrainā dzīvo liels skaits ungāru.

– Jā, to tā atceras. Ukraina

pirms kāda laika īstenoja izglītības reformu, un tas attiecās arī uz ungāru izglītību, kas bija pilnīgi autonoma – mācības skolās un augstskolās notika ungāru valodā pēc ungāru programmas. Ukraina noteica, ka pamatvalodai izglītībā jābūt ukraiņu, lai būtu vienotas arī darba iespējas. Svarīgākais tomēr ir tas, ka Ungārijai ir liela enerģētiskā atkarība no Krievijas. Šis Eiropas Parlaments pieņēma zaļā darījuma programmu par pāreju uz zaļajiem enerģijas avotiem. Krievijai šis ir bīstams attīstības scenārijs, un tā sāka vērsties pie dalībvalstīm ar finansiāli izdevīgiem priekšlikumiem noslēgt divpusēju līgumu nevis uz gadu, kā, piemēram, Latvija ik gadu pārslēdza līgumu ar Krieviju par gāzes piegādi, bet uz ilgāku periodu. Un Ungārija bija viena no tām valstīm, kas noslēdza līgumu uz 15 gadiem. Domāju, ka tā ir galvenā svira vēl bez premjera Orbana simpātijām pret Krieviju droši vien...

Pārtikas un citu preču kvalitāte ļoti atšķiras, piemēram, Latvijā un Vācijā. Mēs taču joprojām esam otrās šķiras cilvēciņi.

– Ziniet, var justies kā otrās šķiras cilvēks, bet tas ir pašapziņas jautājums. Es nejūtos kā otrās šķiras cilvēks. Un es tiešām lūdzu: „Lepojieties ar sevi!” Latvija, Lietuva un Igaunija – valstis, kas 20. gadsimtā *izvarotas* tik briesmīgi, bet esam no pelniem piecēlušies. Parādiat man citus tik lielus veiksmes stāstus! Polijā, Čehoslovākijā padomju dominēšana ir bijusi daudz baltākos cimdos, un tur nav piedzīvots tas, ko esam piedzīvojuši mēs. Stādieties priekšā vienu gruzīnu, ja viņš būtu ticis tik tālu! Kad ar viņiem parunā, viss tur sen ir vislabākais pasaulē. Ar to arī beigsim – ar aicinājumu latviešiem būt pašapziņīgākiem.

Tā ir daļa mūsu vēstures

Ērenpreis, Leitner, Wanderer, Brennabor, Šmeling – pirmskara Latvijas velosipēdu ražotāju un tirgotāju nosaukumi, kas savulaik bija pazīstami visā valstī un pasaulē. Rīt Kuldīgas velodienā Pārventā, vietā, no kuras sāksies braucieni, ikviens varēs apskatīt senos braucamrīkus, kurus rādīs kuldīdznieki Klāvs Šlakorcins un Raitis Valters.

Kuldīdznieks Klāvs Šlakorcins ar Gustava Ērenpreisa 1938. gada kungu velosipēdu Especial izlaiž likumu. Tas ripo tā, it kā nupat būtu nocelts no rūpnīcas konveijera.

A/s A.Lippert Liepājā ražotais sieviešu velosipēds. Tik greznas, ka mūsdienās ikviena dāma būtu lepna ar tādu braukt.

Velotreka ritenis. Leģenda vēsta, ka šo Valsts prezidents Kārlis Ulmanis 1938. gadā uzdāvinājis Vienības brauciena uzvarētājiem. Tās ir sacensības amatieriem, kas notika no 1936. līdz 1939. gadam un ir atjaunotas 1995. gadā. Tam ir koka felļas jeb rati.

MUZEJS VĒL NOSLĒPUMĀ

Mest kauliņus kopā ar Raitu un rīkot izstādi Klāvu pamudinājis tas, ka abiem ir kopīga interese – abi ķimerējas ar senajiem divriteņiem. Katram jau savākti daudzi eksponāti, un ikviens varēs aplūkot senos ciskudriļļus un iepazīt daļu Latvijas vēstures. Varēs ar tiem nelielu loku arī izbraukt. Pēc tam izstāde atradīsies Kuldīgas muzejā, bet konkrētu laiku Klāvs vēl nosaukt nevar un aicina interesēties muzeja kontā feisbukā.

„Patiesībā tā ir tikai tāda skice, ieskats, prelūdiņa kaut kam lielākam,” noslēpumaini saka K.Šlakorcins. Ar to viņš domā pilsētā jau pakļūdušo ziņu, ka Klāva virsvadībā Kuldīgā taps divriteņu muzejs. Lecere ir to iekārtot radoši, lai interesanti būtu visiem, ne tikai tiem, kuri ar tiem aizraujas. Viņš to sauc par seno velosipēdu un citu lietu muzeju. Jautāts, kur tas atradīsies un kad tiks atvērts, Klāvs noslēpumaini nosmīn bārdā.

IEKODĒTS DNS

Klāvs sācis divriteņus atjaunot pirms diviem gadiem. Savu aizrautību ar tehniku viņš skaidro ar iedzimtību – tas esot iekodēts DNS. Vectēvs Vilnis Šlakorcins darbojies ar motorlaivām, tēvs Jānis Šlakorcins ir apsēsts ar motocikliem. „Man trāpījušies tie vieglākie braucamie,” smejas dēls un mazdēls.

Viņš to sauc par fanātismu, jo, ja tā nav, tad nekas neiznāks. Viss aizsācies ar ideju par vietu, kurā cilvēki varētu antīkos velosipēdus nomāt, izbraukt ielās un sajūties kā senajos laikos. Tas Kuldīgai gauži labi piestāvētu. Pirmie pirmskara laika ražojumi K.Šlakorcina rokās nonākuši nē jauši, tad viņš sapratis, ka nevar tos tā vienkārši ņemt un krāsot, kā pagadās, jo tā tomēr ir daļa no Latvijas vēstures. Jāskatās, kā to darīt pareizi.

Zināšanas nākušas ar laiku un konsultācijām pie pieredzējušajiem meistariem. Viens no tiem ir Jānis Sereģins, kuram Saulkrastos ir viens no iespaidīgākajiem velo-

muzejiem Baltijas valstīs un kurš sarakstījis grāmatu *No Leitnera līdz Ērenpreisam. Velosipēdu rūpniecība Latvijā 100 gados*. Klāvs atzīst, ka vēsture viņu ļoti interesē un ka šī nozare ir svarīga tās daļa, kas jāparāda.

SMALKAS DETALĀS

Lielākā daļa viņa atjaunoto divriteņu ir pirmās brīvvalsts laikā ražoti vai arī bija šeit nopērkami, piemēram, vācu *Wanderer* un *Brennabor*, kurus varēja nopirkt Kuldīgā, jo te bija izplatītāji. Ir arī pāris pēckara modeļu, kā RVR (Rīgas velorūpnīcas – red.) ražojumi, kas tapa tad, kad Gustava Ērenpreisa velosipēdu rūpnīca tika nacionalizēta. Katrs braucamais ir citādāks, katram ir kādas smalkas un ļoti greznas detaļas, piemēram, misiņa lukturi, lai tumsā redzētu, kur brauc.

K.Šlakorcins stāsta, ka detaļas tiek meklētas dažādās interneta vietnēs, nereti tās nākas restaurēt, tādēļ ir tādi modeļi, kas gaida savu kārtu, kad tiks atrasts pareizais aksesuārs. Meklēts tiek tāpēc, lai eksponātus parādītu tādus, kādi tie izriņķoja no rūpnīcām. Ja nu kādu detaļu neizdodas atrast, to aizstāj ar mūsdienās ražotu, bet pēc skata kā seno, taču tādu ir ļoti maz, piemēram, riepas, kameras, skrūvītes.

Par aksesuāriem restaurators stāsta, ka pamata komplektācijā daudzu nebija – tos katrs varējis piepirkt klāt, kā tas ir arī mūsdienās. Lukturi, zvaniņi, somiņas, bērnu sēdekliši, slēdzenes un citi – tas viss bijis atrodams bukletos. „Seno bukletu meklēšana un izstudēšana ir viens no maniem darbiem,” skaidro Klāvs. „Tas ļauj saprast, kurš aksesuārs kuras markas velosipēdam pienākas.” Ar dekālēm jeb uzrakstu trafaretiem ļoti palīdzējis Mārtiņš Beļickis, un tas ļauj uz vecajiem divriteņiem uzkrāsot svītras vai ornamentus kā senajos laikos.

LABPRĀT PIENĒMS

Kolekcijā gatavi ir padsmi velosipēdu, bet sagatavošanu gaidošos Klāvs pat nevar nosaukt. Ir tādi kolekcionāri un restauratori, kuri

ir ar mieru kādu velosipēdu pārdot, bet tas nav Klāva gadījums – viņš savējos netirgo. „Es labprāt uzrunātu tos, kuriem bēniņos, pagrabos vai šķūņos stāv gan paši velosipēdi, gan to detaļas, bet cilvēki nezina, ko ar to iesākt. Es labprāt tos pieņemtu, arī detaļas, dokumentus.”

Tehniski velosipēdi ir atšķirīgi – katram vajadzīgas savas detaļas. Pirmais, kas jādara: jāidentificē, kas tas par modeli un kura gada izlaidums. Tad lēnām var sākt meklēt vajadzīgo, jo nav tā, ka detaļas no diviem dažādiem viena ražotāja modeļiem der abiem. Ja tā ir, tad nākas pašam pielabot, detaļu pielāgot, un tas lielākoties ir iemesls, kādēļ viena vai otra eksponāta atjaunošana ieilgst.

PAGĀTNE ATDZIMUSI

Klāva īpašumā ir vairāki pirmskara laikā ražotie G.Ērenpreisa velosipēdi. Mūsdienās tie atsākti ražot. „Līdz galam man nav izdevies pirmskara un mūsdienās ražotos Ērenpreisus salīdzināt. Esmu redzējis, braucis ar tiem neesmu, bet domāju, ka Toms Ērenpreiss (G.Ērenpreisa brāļa mazmazdēls – red.) ar savu komandu ir radījis lieliskus braucamos. Viņš dara labu darbu, un viņiem izdodas.”

ŠMELINGA RUMBA

Klāvs uzskata, ka uzņēmīgiem cilvēkiem būtu vērts atsākt darīt to, ko šajā jomā senči darījuši pirms Otrā pasaules kara, jo ražotņu bijis daudz. Arī Kuldīgā. Te gan tos neražoja, bet komplektēja no gatavām daļām, un tie saucās *Rumba*. Riharda Šmelinga darbnīca atradusies Baznīcas ielā 22. Lai gan cerības ir niecīgas, Klāva sapnis ir iegūt tieši Kuldīgā komplektēto divriteņi. Dažiem kolekcionāriem ir saglabājušies šo braucamo zvaniņi ar uzrakstu *R.Šmeling*, bet par veselu velosipēdu nav dzirdēts. Ir interese arī par citu Kurzemes velorūpnīcu un mazo darbnīcu ražotājiem kājminamajiem, jo, kā jau Klāvs minējis: „Tā ir daļa no mūsu vēstures, kas ir jāzina un jāciena.”

Pirmskara ražotāji centušies, lai katra detaļa padarītu braucamo krāšņāku, prestižāku. Te ir smalki atstarotāji, izdekorēti lukturi un citi papildinājumi. Pat ventiļa micīte piestiprināta ar smalku ķēdīti, lai nepazustu. Mūsdienu ražojumos neko tādu vairs neieraudzīt.

Ko glabā pareizticīgo baznīca?

Kā skaists un eksotisks zieds Kuldīgas Sv. Dievmātes Patvēruma pareizticīgo baznīca Semināra parkā rotā senatnīgās pilsētas centru. Cauri dažādiem laikiem sakrālā celtne ir saglabājusies, un draudze te joprojām satiekas dievkalpojumos.

Senlaicīgajā pastkartē redzama Sv. Dievmātes Patvēruma pareizticīgo baznīca Kuldīgā 20. gs. sākumā. Blakus – Baltijas skolotāju seminārs.

Krāšņo Kuldīgas pareizticīgo baznīcu ieskauj Semināra parka vasarīgais zaļums.

Ar atslēgām un dziļu ticību

Pagājušajā gadā baznīcai apritējuši 150 gadu, kopš tā iesvētīta. Ar draudzes locekli Benitu Piļķi tiekamies vēlā piektdienas vakarā. Sarunas laikā vairāki cilvēki lūdz atļauju ienākt un aplūkot krāšņo interjeru.

B.Piļķei uzticētas dievnama atslēgas: „Tas ir ļoti daudz – tas pat ir nenovērtējami. Pirms vairākiem gadiem es nebūtu uzdrošinājusies tam noticēt.” Viņa sakārto baznīcu pirms dievkalpojumiem, arī remontdarbos bijusi klāt. Aptuveni 30 cilvēku dievnamu apmeklē regulāri. Tādos lielos notikumos kā Lieldienas jeb Pasha nelielā ēka ir pārpildīta. Apmēram puse draudzes ir latvieši, puse – krievi. Te bieži nākot arī sieviete, kas atbraukusi no Ukrainas.

Pērn baznīcā bijis remonts. Rīgas restaurators Genādijs Zujevs atjaunojis parketu altārī un grīdas ornamentu. Pārējos darbus paveicis Kuldīgas uzņēmums *Būvfirma „Inbu”*, ar ko izveidojusies laba sadarbība, jo uzņēmējs Toms Trubins bijis pretimnākošs. Tas paveikts, pateicoties ziedojumam no cilvēka, kurš dievnāmā ieraudzījis, ka grīda ir ļoti sliktā stāvoklī.

Pa kreisi – ikona *Ļaudis Svētās Dievmātes patvērumā*. Draudzes locekle Benita Piļķe aicina ielūkoties Kristus tēlā – tajā nav redzamas moka, bet ir augšāmcelšanās apsolījums.

Cara vārti altārī dievkalpojumā tiek atvērti tikai noteiktu lūgšanu laikā, bet lielākajos baznīcas svētkos Lieldienās paliek vaļā visu nākamo nedēļu.

DZIEDOŠI PRIESTERI, RAKSTĪTAS IKONAS

Pareizticīgo baznīcā soli izvietoti gar malām, bet cilvēki pārsvarā izvēlas stāvēt kājās. „Dievkalpojumi ir divas trīs stundas gari, bet sēdēt nemaz negribas,” skaidro Benita. Dievkalpojumi sastāv gan no Vecās, gan Jaunās derības lasījumiem, turklāt mūzikas instrumenti netiek izmantoti. Psalmus kalpotāji lasa

monotonā balsī, kas izklausās pēc dziedājuma. Kuldīgā jau kopš 1993. gada kalpo virspriesteris Serģijs Tjurins.

Baznīcā redzamas daudzu svēto ikonas. Benita uzsver, ka īstu ikonu nevis zīmē, bet raksta. Rakstīšanas laikā cilvēks ievēro gavēni un lūgšanas, ikonā atainojot kādu svēto vai būtisku reliģisku notikumu. Radīšanas brīdī ļoti svarīgs ir garīgais

process. „Ja cilvēks ikonu pielūdz kā lietu, kas ir svarīgāka par Dievu, viņu no draudzes izslēdz. Ja kāds ikonu noliedz un uzskata, ka tā nav nekā, arī tad viņu izslēdz no draudzes. Ikonas tēls katru uzrunā citādi.”

Ļoti stingra kārtība ir ne tikai dievkalpojuma norisē, bet arī tajā, kā tiek izmantoti t.s. cara vārti altārī. Pa tiem nav atļauts ieiet nevie-

nam citam, izņemot mācītāju un kalpotājus. Aiz vārtiem tiek sagatavots svētais vakarēdiens. „Kad ir Gaišā nedēļa un Kristus ir augšāmcelies, vārti ir vaļā. Visu šo nedēļu jebkurš var arī iet baznīcas tornī zvanīt zvanus.”

PĀRNĀKUSI NO LUTERĀNIEM

Pareizticīgo draudzē B.Piļķe ir kopš 2006. gada. Bērniņā kristīta kā luterāne un ilgus gadus kalpojusi Kuldīgas Sv. Annas draudzē. Mācoties Bībeles skolā un apmeklējot lūgšanu grupas, Benita tomēr nolēmusi ticību mainīt. Bībeles skolā toreiz uzdots mājasdarbs – ieiet svešā draudzē un pēc tam uzrakstīt, kādas bijušas izjūtas. Viņa iegājusi pareizticīgo baznīcā: „Man pietika nostāvēt vienu vakara dievkalpojumu, lai saprastu, ka šeit esmu saņēmusi garīgo maizi, nesaprotot neviena vārda. Kuldīgā dievkalpojums notiek baznīcslāvu valodā. Sajūta bija tāda, ka esmu garīgi pabarota – dvēselē viss tika noskalots.” Pēc trim mēnešiem pārgājusi pareizticībā. Tas noticis Svētā Rīgas Jāņa piemiņas dienā, kuru kopš tā laika Benita uzskata par savu krusttēvu: „To nevar izstāstīt – tas pašam jāpiedzīvo, jo tā ir kā atgriešanās mājās.”

Uzcelta par ziedojumiem

Ventspils novada pētniece **Jeļena Balunova-Kuļeva** stāsta, kā Kuldīgā šis dievnams tapis, un atklāj: „Latviešu pāriešana no luterīcības pareizticībā pats par sevi ir brīnums, jo 19. gadsimtā Kurzemē krievu nebija.”

Viņa uzskata, ka latvieši ticību mainījuši attieksmes dēļ. Luteriskās baznīcas mācītāji vācieši viņus uzskatījuši par kalpiem un tā arī izturējušies. Sākumā pareizticībā vietējo priesteru nav bijis – šim amatam tie gatavoti Pleskavas garīgajā seminārā. Atkarībā no tā, kur plānots doties, viņi apguvuši tās zemes valodu, tostarp latviešu. Vēlāk par priesteri varēts kļūt arī Rīgā, un tur

mācījušies arī zemnieki. Kad tie kļuvuši par priesteriem, latvieši gājuši pie savējiem, kuriem viņu bēdas un sāpes ir saprotamas. 19. gadsimta vidū Kurzemē darbojies ap 14 pareizticīgo draudžu, kurās gandrīz visi bijuši latvieši.

ĪRĒTĀ ISTABĀ

Sākumā Kuldīgā atradies garnizons. Vēlāk arī vietējie sākuši pāriet pareizticībā. Izveidojusies latviešu draudze, kas gribējusi savu baznīcu, taču nav bijis naudas. „Bieži draudze irēja kādu māju vai istabu, bet tur bija maz vietas,” stāsta Jeļena. Viens no pirmajiem Kuldīgas pareizticīgo baznīcas priesteriem bijis Andrejs Gobiņš. 1851. gadā viņš

nodibinājis Goldingenas brālību, lai ar tās palīdzību vāktu naudu dievnamam. Brālības locekļi – pārsvarā Sanktpēterburgas iedzīvotāji, kuriem bijis, ko ziedot baznīcu celšanai.

ZVANI NO SANKTPĒTERBURGAS

Lielāko daļu naudas ziedojis brālības loceklis Ivans Smirnovs, kurš baznīcai nopircis labu zemes gabalu. Vācu administrācija nav vēlējusies atdot zemi pašā pilsētas centrā – izdomājusī, ka pirkuma līgums nav spēkā, apgalvojot, ka citi var samaksāt vairāk. Bet I.Smironovs piedāvājis tādu summu, ko neviens nav varējis pārsolīt. Vācieši teikuši,

ka šo zemi nevar dot, nezinot, ko domā apkārtējie, – kaimiņi varbūt negribēšot, lai tuvumā ceļ pareizticīgo baznīcu. Bet noticis tieši pretēji. Blakus atradies ebreju kvartāls ar sinagogu, viņi nav iebilduši, un I.Smironovs varējis zemesgabalu iegūt. Viņš gribējis, lai baznīca būtu Bizantijas stilā. Vietējie nav mācējuši tādu uzbūvēt, tāpēc I.Smironovs uzaicinājis speciālistus no Sanktpēterburgas. Celt palīdzējuši arī vietējie. Baznīcas zvani, žogs Liepājas ielas pusē un daudzi materiāli vesti no Sanktpēterburgas.

VISPIRMS DRAUDZES SKOLA

1871. gada 5. decembrī baznīca

beidzot uzcelta. Tajā nonākušas mākslas akadēmiķa Ivana Tjurina radītās ikonas, kas ēkā atrodas joprojām. Kad I.Smironovs pircis zemi, zinājis, ka blakus būs skola, tāpēc iegādājies plašu gabalu. Lai gan draudze bijusi diezgan liela, blakus uzbūvētā ēka svētdienas skolai izrādījusies par plašu. Vēlāk uz šīm telpām no Rīgas pārcēlies Baltijas skolotāju seminārs.

Jeļena saka: „Baznīca spējusi pārvarēt visas grūtības, tikai nepieciešams kārtīgs remonts. Gribētos, lai tā pastāv vēl vismaz 150 gadu, saglabājoties kā kultūras un vēstures mantojums, un draudzes darbība turpinās. Varbūt kāds labdaris tomēr uzradīsies.”

Permanentā grima speciāliste Kristiāna Rozentāle: „Vajag uz citiem skatīties kā uz motivāciju, ka arī es tā varu. Ar gribasspēku var sasniegt daudz.”

Grima speciāliste: „Ar gribasspēku var visu”

KRISTIĀNA ROZENTĀLE ir permanentā* grima speciāliste Kuldīgā. Viens no tiem cilvēkiem, kuri atraduši gan hobiju, gan patīkamu darbu vienlaikus: „Pricējot, redzot savu izaugsmi. Tas iedvesmo darīt vēl vairāk.”

Kristiāna 2020. gadā Rīgā, IColor akadēmijā, apgūst permanento grimu.

Diplomu pasniegšanā IColor akadēmijā Rīgā.

Viņa sevi raksturo kā mērķtiecīgu, apņēmīgu, izturīgu, bet arī nedaudz kautrīgu. Lielāko prieku sniedzot darbs, sports un laiks kopā ar ģimeni.

Permanentajam grimam jeb mikropigmentācijai Kristiāna pievērsusies pirms gadiem diviem: „Procedūras pamatā ir speciāla pigmenta implantēšana lūpās, uzacīs vai starpskropstu līnijā. To dara ādas virsējā slānī, tāpēc visu mūžu tas nebūs noturīgs – ar laiku palēnām izeis. Galvenais ir tas, ka procedūra nav sāpīga, taču, lai tiktu pie rezultāta, tas jādara divreiz: vispirms pamata procedūra un pēc mēneša atkārtota, saukta arī par korekciju.”

GRŪTAIS SĀKUMS ATMAKSĀJIES

Skolai IColor akadēmija, kur Kristiāna šo profesiju apguvusi, vietnē Instagram viņa sekojusi jau krietnu laiku iepriekš. Vismaz pusgadu interesējusies, līdz saņēmusies pieteikties kursiem Rīgā. Mācības bijušas grūtas, lijušas arī asaras: „Atceros – kad devos uz pirmo mācību dienu, stress bija ārkārtīgi liels. Likās, ka sirds pa muti izlēks laukā! Iegāju skolā un gandrīz aizmirsu, kā mani sauc un ko vispār vēlos darīt.”

Daudzi esot izbrīnīti, ka šo arodu var apgūt ļoti ātri – nav jāmacās gadiem. „Kursi notiek aptuveni divas nedēļas. Bet tie ir ļoti, ļoti intensīvi: no rīta līdz vēlam vakaram katru dienu notiek mācības un arī praktizēšana ar cilvēkiem. Šīs nedēļas ir arī emocionāli smagas, jo jāapgūst un jāatceras ļoti daudz informācijas, jābūt ātram un apņēmīgam. Pēc mēneša visi atkal satiekas, lai

modelēm, ar kurām praktizējam mācību laikā, paveiktu atkārtoto procedūru jeb korekciju. Protams, tiek pārrunāti visi jautājumi, kas sakrājušies, pirmo mēnesi strādājot bez skolotāja uzraudzības.” Mācības pamatā notiek četru līdz sešu cilvēku grupā, tāpēc zināšanas tiek nodotas un uzmanība pievērsta katram. Kursi esot diezgan dārgi, taču tā vērti.

„Nevajag sevi salīdzināt ar citiem. Vajag domāt, kā sevi pierādīt tur, kur mēs katrs varam būt labākais.”

TURAS VAIRĀKUS GADUS

Permanentā grima noturība katram ir citāda, taču vidēji no viena līdz trim gadiem. „Tā atkarīga no dažādiem faktoriem: ādas tipa un īpatnībām, vecuma, kopšanas, kaitīgajiem ieradumiem un citiem. Procedūrā āda tiek caurdurta, tāpēc dzīšanas laikā nāk nost neliela krevēlīte, pāris dienu jāizvairās šo vietu slapināt, berzēt vai kasīt. Divas nedēļas jāizvairās no tiešiem saules stariem, solārija un pirtīm. Kamēr sadzīst, konkrētajā zonā nedrīkst lietot dekoratīvo kosmētiku. Apstrādātā vieta sadzīst aptuveni septiņās dienās, un tas ir diezgan ātri.”

Lūpu un uzacu procedūra ilgst aptuveni divas stundas, ieskaitot skices veidošanu un pašu mikropigmentāciju, bet starpskropstu līnijai tā ir tikai 50–60 minūšu. „Vislabāk man patīk pati mikropigmentācija, jo tā liekas visvieglākā,” smejas Kristiāna. „Man

patīk taisīt permanento grimu lūpām – tas šķiet visinteresantāk. Vār spēlēties un jaukt dažādus krāsu toņus: sārtus, rozīgus, maiģus, spilgtus.

Vispopulārākā ir procedūra uzacīm, jo tā ir sejas vissvārīgākā sastāvdaļa – uzacis ir sejai kā rāmis. Bet permanentais grims nav domāts tikai tam, kā cilvēki bieži domā. Un daudzi nezina, ka ar šādu grimu var arī aizklāt rētas pēc operācijām un traumām.”

Visilgākā procedūra bijusi pirmajai klientei – viņas draudzenei: „Lūpas taisījām vismaz piecas stundas. Patī brīnos, ko tik ilgi darīju. Nesen uztaisīju lūpu permanento grimu pati sev. Aptuveni četras stundas, taču es vēl visu procesu filmēju un fotografēju, tāpēc noritēja ilgāk.” Kristiāna atklāj, ka uz procedūrām nāk arī dāmas gados: „Vecākajai sievietei ir apaļi astoņdesmit gadi. Rezultāts ir lielisks – priecīga biju gan es, gan mana burvīgā kliente.”

PATI SEV PRIEKŠNIECE

„Bija grūti sākt strādāt kā jaunai meistarei, jo tā gada rudenī pandēmijas dēļ radās dažādi sarežģījumi. Bet darbs ir arī mans hobijs. Par to esmu priecīga. Lieliski ir arī tas, ka pati koriģēju savu laiku. Mākšana un skaistumkopšana mani vienmēr interesējusi, tāpēc šī ir lieliska kombinācija.”

Jau no sākta gala Kristiāna zinājusi, ka ar hobiju vēlas arī pelnīt: „Mani aizrāva tas, ko kursos mācīja, un pati mikropigmentācija. Kāpēc gan neapvienot patīkamo ar lietderīgo, pelnot naudu ar to, kas sirdij tiešām tuvs? Tuvojās jau divi gadi šajā profesijā, bet tā man nepavisam nav apni-

kusi. Rodas aizvien lielāka vēlme mācīties vēl un vēl.”

MOTIVĒ LABIE VĀRDI

„Man ļoti patīk tas, ka strādāju sev, koriģēju savu laiku pati un neesmu ne no viena atkarīga,” atzīst Kristiāna. „Bet vislielāko prieku sniedz apmierinātas klientes. Ir prieks dzirdēt, ja kāda sieviete ierodas un saka: draudzene vai kāds cits mani ieteicis un arī viņa vēlas sapucēties. Lieliski ir no klientēm just to, ka viņas beidzot saņēmusās to izdarīt un par rezultātu ir priecīgas. Ir pat tādas meitenes, kuras mēģinājušas kādai procedūrai saņemt vairākus gadus, tāpēc esmu laimīga, ka viņas šim brīdim izvēlējušās tieši mani.”

IR, KUR AUGT

K.Rozentāle vēlas prasmes attīstīt: „Kā jau jebkurā profesijā – mūžu dzīvo, mūžu mācies. Manuprāt, šajā var augt visu laiku, jo zināšanu nekad nevar būt par daudz. Drīzumā apmeklēšu meistarklases Rīgā, kur atkal iegūšu jaunu informāciju.” Drīz te būs pieejama vēl viena procedūra – skropstu līnija ar vieglu ēnojumu, līdzīga tā sauktajam lainerim. „Klientes to ļoti prasa, tāpēc jāsniedz tas, ko viņas vēlas. Manos plānos ir ik pa laikam apmeklēt kādu meistarklasi, lai zināšanas papildinātu.”

Kristiānu iedvesmo vairāki šī aroda meistari: „Vispirms tās ir manas lieliskās skolotājas Karīna Zviedrāne un Alīna Sončika. Iedvesmojos arī no pasaulē pazīstamiem šī grima māksliniekiem. Domāju, ka varētu strādāt tik ilgi, kamēr vien mugura

izturēs. Darbs tomēr ir diezgan saspringts, un ar laiku var rasties muguras problēmas. Bet pēc gadiem var kļūt par pasniedzēju, ja ir tāda vēlme. Es noteikti gribu, lai mana profesija paliek saistīta ar skaistumkopšanu.”

NEATMEST AR ROKU

Sākt strādāt šajā profesijā Kuldīgā bijis daudz vieglāk nekā citur, jo te cilvēki viens otru pazīst un runas par piedāvājumu ātri izplatās. „Domāju, ka Rīgā iesācējam būtu daudz grūtāk, jo tur konkurence ļoti liela. Bet esmu ar tādu skatu, ka nākotnē varu strādāt tuvāk Rīgai, jo iespējas tur lielākas. Pagaidām lieliski ir tas, ka pie manis brauc arī sievietes no citām pilsētām: Ventspils, Liepājas, Talsiem, Saldus un pat no Rīgas.” Kristiāna strādā Liepājas ielā 38 un ir izveidojusi kontus vietnēs Instagram un Facebook.

„Sākums vienmēr ir grūts, taču tagad darbs vienlaikus ir hobijs.”

Citiem jauniešiem viņa novēl nepadoties un nezaudēt ticību saviem spēkiem: „Arī man bija brīži, kad gribēju atnest visam ar roku, bet ir svarīgi saņemties. Tas, protams, nav viegli. Tomēr nevajag sevi noniecināt vai salīdzināt ar citiem, ka kādam kas padodas labāk. Vajag domāt, kā sevi pierādīt tur, kur mēs katrs varam būt labākais.”

* Permanents – pastāvīgs, ilgstošs

SARUNA AR JUBILĀRI

Svētki – ģimenes tradīcija

Manikīra un pedikīra speciāliste, divu bērnu mamma Lelde Grundmane dzīvo netālu no Snēpeles un 1. jūnijā nosvinēja 29. dzimšanas dienu. Pašlaik viņa atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā un audzina meitas.

„Bez ģimenes dzīvē būtu tukšums, bet man tā ir piepildīta,” saka Lelde Grundmane, kurai vissvarīgākie ir tuvinieki. Viņa katram novēlē saticīgu ģimeni un mīlestību.

un gatavot ēst. Jau trešo gadu jubilāre rosās privātmājas mazdārziņā: „Vīrs saka, ka tas ir mans vaļasprieks. Parasti gaidu pavasari, kad varēšu ko sasēt. Visu laiku par to domāju.”

Kristīne Āboliņa
Leldes Grundmanes
arhīva foto

PIE BAGĀTĪGI KLĀTA GALDA

Dzimšanas dienu Lelde svin ģimenes lokā, un tā vienmēr ir sirsnīga un vienkārša. Tad ciešos sabrauc visi: vecāki, brālis, māsa ar savu vīru un bērniem. Pa retam pievienojas kāds draugs.

Leldes ģimenē pieņemts, ka jubilārs dāsni klāj galdu: „Mamma ir no Latgales. Viņa vienmēr uzklāj tik pārbagātu galdu, ka nezinām, kā apēdīsim. Mēs visu darām paši. Kāpēc kūku pasūtīt, ja varu izcept pati?” Arī šogad jubilāre to darīja – iepriekšējā vakarā tapa *sarkanā velveta* biešu kūka.

Bērnībā jubilāre dzīvojusi Putnudzā, kaimiņos – māsīca un brālēns. Gan viņi, gan citi bērni nākuši ciemos, visi skraidījuši pa āru. Dzimšanas dienas parasti bijušas lietainas. Ja vakarā uzspīdējusi saule, tad spēlējusi *gurķus*. „Mamma man taisīja lielu cepumkūku – izmērcēja cepumus sulā, virsū lika biežpienu. Kūkā vienmēr bija saspīruši čupačupi,” atceras Lelde.

Dzimšanas un vārda dienas allaž tiek svinētas, jo arī vecāki vienmēr to darījuši: „Mēs esam tradīciju cilvēki. Pati svinēšana nav liela – vienkārši sanākam pie viena galda un pačalojam. Garlaicīgi nav. Citreiz uzspēlējam kādu galda spēli.” 20. dzimšanas dienā vecāki uzdāvinājuši

svinības viesu namā *Polīši*, ciemos atbraukuši arī draugi, spēlējusi volejbolu.

SVIN SKAISTĀ KLEITĀ

Svētku dienā Lelde tērpusies skaistā, garā kleitā, ko iepriekš uzvilksusi vien uz diviem pasākumiem: „Kad vēl to uzvilksu? It kā nekā īpaša, bet es pati varu padarīt šo dienu īpašu.” Viņas dzīves moto: „Dari, ko mīli, un mīli, ko dari!” Jubilārei tas ir svarīgi: „Tad cilvēkā rodas harmonija. Ja viņš nav īstajā vietā un nedara, ko grib, tad jātiecas nokļūt tur, kur vēlas. Tad arī iekšēji viss būs labi.”

Lelde katram novēlē ciešu saikni ar ģimeni, jo tai ir liela nozīme. Tad ikviens jūtas vajadzīgs un mīlēts. Viņai paveicies, ka ģimenē visi satiek labi. Citreiz mēdzot būt arī domstarpības, taču tās vienmēr pārrunātas savējo lokā. Pēc atklātām sarunām saikne kļūstot vēl ciešāka.

VISU AR PRIEKU

Par manikīru un pedikīru Lelde daudz domā pat tad, kad to nedara. Viņai ir vēlme šajā jomā attīstīties, būt labākai, pārspēt sevi. Kaut arī tas ir darbs, tas rada prieku.

Pēc bērnu piedzimšanas pievērsties vaļaspriekiem iznākot mazāk, tomēr laiks atrodas. Brīvajos brīžos Leldei patīk sportot

STĀRKA VĒSTIS

Astoņi puikas un meitenīte

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 25. maija līdz 1. jūnijam piedzimuši deviņi bērniņi: meitene un astoņi zēni.

Vecāki izvēlējušies vārdus Līva, Timurs, Mārtiņš, Romans, Oliveris, Bruno, Sebastians Aleksandrs, Kārlis Toms un Kārlis Rūdolfs.

BĒRNU VALODIŅA

Ēdam makaronus ar aknu mērci. Dēls nosaka:
– Makaroni dubļos.

*****

Dēls saausās no kāda trokšņa un jautā:

– Kas tur nāk?

Pats atbild:

– Aukstums nāk.

*****

Jānītis, uzklājis pārmetumus, saka:

– Es aiztaisīju ciet lūpas un nedzirdēju, ko tu teici.

Līna (4 gadi) strīdas ar brāli (12 gadu) par vecumu. Brālis kļūst dusmīgs un saka:

– Es jau esmu pusaudzis!

Līna tūlīt atbild:

– Bet es esmu četrtraudzis!

*****

Mamma ar meitu pēta zālienu, kurā aug pienešas un margrietīņas. Mamma stāsta, ka dzeltenās ir pienešas un baltās – margrietīņas. Meitiņa saka:

– Mammu, sarunājam, ka baltās būs pienešas!

IESPĒJA

Valsts palīdz ģimenes strīdos

Lai domstarpībās, kas skar bērnu intereses, vecākiem sniegtu bezmaksas atbalstu, tam domāta programma *Mediācija ģimenes strīdos*.

To ievieš Tieslietu ministrija kopā ar Sertificētu mediatoru padomi. Ģimenes var izmantot piecas valsts samaksātas palīdzības sesijas, trūcīgas vai maznodrošinātas ģimenes – septiņas.

Var saņemt sertificēta mediatora pakalpojumus, lai risinātu strīdus par bērnu interesēm, piemēram, par saskarsmi, pastāvīgo dzīvesvietu, uzturēšanās summu vai maksāšanas kārtību, vecāku attiecībām, to uzlabošanu u.c. Mediācija var notikt arī attālināti, izmantojot tiešsaistes rīkus.

Vietnē www.sertificetimediatori.lv var iepazīt sarakstu ar speciālistiem, kuri sniedz konsultācijas šajā programmā, tai skaitā ar tiem, kuri strādā attālināti, kā arī vispārējas ziņas par bezmaksas mediāciju ģimenes strīdos. Sertificētu mediatoru padomes tālr. 28050777 (darbdienās no 9.00 līdz 17.00), e-pasts: smp@smp.lv.

Mediācija ir tāda domstarpību risināšana, kurā iesaistītās puses abpusējā sadarbībā cenšas panākt atrisinājumu ar cita cilvēka (mediatora) atbalstu.

MANAS ATZIŅAS

Šajā rubrikā mūspuses cilvēki, pabeidzot iesāktus teikumus, atklāj savas domas par dažādām vērtībām.

Cilvēks pats jau ir vērtība

Ilze Razgale, skolotāja Kuldīgas pirmsskolas izglītības iestādē *Bitīte*

● **Latvijā par vērtīgāko uzskatu cilvēkus.** Ikviens pats par sevi ir vērtība. Novērtēju arī māku saglabāt latviskumu, tradīcijas, svētkus, folkloru un nodot to nā-

kamajām paaudzēm. Tāda vērtība ir arī mūsu valoda. Un nešaubīgi – daba.

● **Latvijā man nepatīk** tas, ka pārāk maz tiek domāts par cilvēkiem. Ar vienu roku mums tiek dots, bet ar otru ņemts atpakaļ.

● **Kuldīgā visvairāk iepriecina** tās skaistums un sakoptība. Vienmēr pārdomātās svētku programmas. Un cilvēki, kuri par to visu domā. Jauni, uzņēmīgi, radoši cilvēki, kuri veido uzņēmumus un nebaidās riskēt. Priecē tas, ka nu jau Kuldīga ir zināma arī pasaulē.

● **Kuldīgā visvairāk apbēdina** tas, ka ir pukstētāji. Tādi, kam liekas, ka visur citur ir labāk. Bet parasti tie ir tie mazākie darītāji. Tad gribas teikt:

„Nepuksti – sāc darīt!”

● **Mana lielākā vēlēšanās:** lai cilvēki vairāk smaidītu, būtu pozitīvāki, vairāk runātu par labām lietām, jo tās bieži vien neieraugām.

● **Man darbā vissvarīgākie** ir smaidīgi bērni un smaidīgi, saprotoši vecāki. Kolēģi, kuros ir pozitīvisms un vēlēšanās būt radošiem. Bet pats galvenais ir smaidis, jo viens rada nākamo.

● **Ja būtu jāmaina nodarbošanās,** tad mans darbs, iespējams, būtu saistīts ar dzīvniekiem.

● **Mans dzīves moto:** „Nekad nav tik slikti, lai nebūtu vēl sliktāk.” Bet dažreiz izmantoju Skārletas mīļāko teicienu no romāna *Vējiem līdzī:* „Par to es domāšu rīt.”

● **Noderīgākā mācība:** nekad neteikt *nekad*. Jau gadu viena no manām nodarbēm ir tāda, par ko iepriekš izteicos, ka nedarīšu nekad.

● **Es dzīvē nekad nevarētu kādam apzināti nodarīt pāri** ne fiziski, ne emocionāli. Vai likt kādam darīt kaut ko tādu, kas man nepatīktu, ja to nodarītu man.

● **Ja būtu jādodas uz neapdzīvotu vietu, es izvēlētos** mūsu pašu Latviju – vietu pie jūras, kur blakus ir šalcošs priežu mežs. Izklusās pārāk labi un skaisti, bet šī būtu tā vieta, kur es mācētu izdzīvot. **Līdzī noteikti ņemtu** bariņu ar tuviniekiem, jo man nepatīk ilgi būt pašai ar sevi. Man apkārt vajag cilvēkus.

● **No saviem vecākiem** esmu

mācījusies labestību, mīlestību, pozitīvismu. Mamma man devusi mīlestību pret grāmatām, tētis – vēlēšanos būt cilvēkos, jo viņš bija ļoti komunikabls.

● **Mani visvairāk iedvesmo** pozitīvi, radoši, idejām bagāti, darīt gribošī cilvēki.

● **Pandēmijas laikā** vairāk pievērsos dārza darbiem. Centos norobežoties no negatīvām ziņām un saklausīt labo. Ir lietas, kas notiek, un mana neapmierinātība un pukošanās jau neko nemainīs, tikai pati jutīšos slikti. Lai būtu vairāk pozitīvisma, iesaistījos kompānijas *Juice Plus* mārketinga tīklā, kur apkārt ir smaidīgi, atsaucīgi cilvēki. Līdz ar to vairāk domāju par veselīgu dzīvesveidu. Tu esi tas, ko tu ēd.

NEDEĻAS VIESIS

Interesanti no pirmā kilometra līdz finišam

„Izdevās titulu aizstāvēt – tas bija galvenais mērķis,” saka četrkārtējais Latvijas čempions maratonā, kuldīdznieks KRISTAPS BĒRZIŅŠ, kurš maijā Rimi Rīgas maratonā (42 km) valsts čempionātā atkal kļuvis par uzvarētāju. Viņa laiks ir divas stundas, 29 minūtes un 13 sekundes – teju par desmit minūtēm labāks nekā pirms gada.

Šogad Rimi Rīgas maratonā Kristaps Bērziņš izcīnījis pirmo vietu Latvijas čempionātā.

2021. gads, Kuldīgas pusmaratons. Valsts čempionātā Kristapam trešā vieta.

2021. gada augusts. Bērziņu ģimene Rātslaukumā: Māriete, Krišjānis un Kristaps. Mazā Krišjāņa pirmā dzimšanas diena.

bidīgais starts?

Jā. So uztvēru kā svarīgāko, un visi treniņi tika pakārtoti tam. Viss izdevās. Vēl Daugavpilī skrēju pusmaratonu, piedalījies vairākos dažāda garuma, piemēram, desmit kilometru, skrējienos.

Kādi vēl plāni šai vasarai?

Pēc maratonā vēl atpūšos. Tagad spēju tik izvēlēties, uz kurieni braukt, jo sacensības notiek gandrīz katru nedēļas nogali. Kovids beidzies, var rīkot pasākumus, un cilvēki to arī izmanto. Domāju, ka piedalīšos seriāla *Skrien Latvija* posmos, ļoti ceru skriet arī Kuldīgas pusmaratonā.

Vai skriet Kuldīgā ir viegli?

Man mājas sienas nepalīdz. Cik esmu skrējis, nevienu gadu īsti nav izdevies sasniegt to, kas cerēts. Kuldīgas pusmaratonam ļoti gatavojos, bet līdz galam neiznāk. Man mājās ir grūtāk nekā citur. Sacensībās sāku startēt pavasarī, un līdz augustam ir pagājuši vairāki mēneši, iestājusies rufina, viss nedaudz apnicis. Vārbūt iemesls ir arī tajā.

Kādos laika apstākļos tev patīk skriet?

Man patīk dažādība. Komfortabli jūtos tad, kad ir plus pieci grādi vai vēl siltāk. Es teiktu, ka ideālais variants būtu robežās no desmit līdz divdesmit grādiem. Kad laukā ir mīnusi, tad skrienot šķiet, ka salst seja. Pārsvārā trenējos ārā. Ja gribu darīt ātruma darbu un arī ir mīnusi, tad jāiesildās krietni ilgāk, jāvelk vairāk drēbju, un, skrienot ātri, tas papildus noslogo.

Vai dodies arī uz treniņnometnēm ārzemēs?

Trenējos tikai Kuldīgā, jo šeit strādāju. Kādu nedēļu iznāk trenēties arī Ventspilī. Pirms diviem gadiem ziemā biju uz nedēļas aizbraucis, bet tas gan drīzāk bija atvaļinājums apvienojumā ar treniņnometni. Latvijā ir tikai viens profesionālis – Dmitrijs Serjogins –, kurš ziemā trenējas Spānijā. Viņš ir Latvijas labākais skrējējs no desmit kilometriem līdz maratonam.

Reiz pēc Kuldīgas pusmaratona Dmitrijs sacīja, ka viņam patīk distancē ar tevi sacensties – esot laba konkurence.

Par konkurentu viņu neuzskatu: Dmitrijs skrien tuvu Eiropas līmenim, es – Latvijas līmenī (smejas).

Vai tu vēlētos sacensties Eiropā?

Pa šoseju vai stadionā – tas man nav sasniedzams. Taču tagad ir alternatīvas, piemēram, pa takām un kalniem. Vidzemē būs sacensības, kurās jāskrien divas dienas, kopā tiks noskrieti septiņi, desmit un divdesmit kilometru. Uzvarētājs automātiski kvalificēsies pasaules čempionātam taku skrīšanā, kas nākamgad notiks Austrijā. Man patīk vairāk skriet pa līdzenu trasi, tāpēc taku un kalnu skrījens tik ļoti neaizrauj, un tur ir arī sava specifika. Domāju: ja es vēlētos, man būtu iespēja aizbraukt uz Eiropas vai pasaules čempionātu taku skrīšanā. Pirms trim gadiem Šveicē biju Eiropas čempionātā kalnu skrīšanā, kur desmit kilometru

jāskrien tikai pret kalnu. Bija ļoti grūti.

Vai ievēro kādu režīmu?
Maratonā viss atkarīgs no konkurences. Startam gatavojas visi, jo tā ir gara distance – 42 kilometri. Svarīgi arī citi faktori: piemēram, vai esi labi izgulējies. **Tu iesaisties vēl arī citos sporta veidos.**
Piedalos *Stirnu buka* skrējienos – tie notiek pa takām, trase ir dinamiska. Daudzi piedalās un izbauda skrījenu pa mežu. Es nodarbojos arī ar orientēšanos, tagad gan retāk. Ar skrīšanu nodarbojos profesionālāk, bet orientēšanās ir mans hobijs. Iznāk arī pabraukt ar velosipēdu. Pagājušogad izmēģināju braukt sacensībās, bet sapratu, ka tad jātrenējas krietni vairāk un rezultātu tik ātri nebūs.

Cik svarīgi ir apavi?

Par apaviem ir plašas diskusijas. Pēc pieredzes varu teikt, ka tiem jābūt ērtiem. Kad sāk skriet vairāk, var vērtēt specifiku: cilvēks skrien pa takām vai pilsētu. Piemēram, pilsētai zole būs gludāka, ar amortizāciju. Speciāli apavi ir arī sacensībām – tajos ieliek karbona plāksni, kas neļauj apaviem atlikties atpakaļ, un skrienot ir sajūta, ka tie nes vairāk uz priekšu. Tā ir viena no jaunajām tehnoloģijām, kas parādījies pēdējos gados.

Vai skrīšana Latvijā ir populāra?

Skatoties pēc dalībnieku skaita seriālos, šķiet, ka popularitāte mazliet gājusi mazumā. Tomēr skrien daudzi un dara to savam priekam, sacensībās nepiedaloties.

Cik čempiona titulu esi izcīnījis?

Latvijā maratonā man ir četri – tos izcīnīju 2013., 2015., 2021. gadā un šogad. Ir arī vairākas otrās un trešās vietas maratonos, pusmaratonos, desmit

kilometros.

Vai piekriti, ka uzvarēt ir vieglāk nekā to atkārtot?

Maratonā viss atkarīgs no konkurences. Startam gatavojas visi, jo tā ir gara distance – 42 kilometri. Svarīgi arī citi faktori: piemēram, vai esi labi izgulējies. **Tu iesaisties vēl arī citos sporta veidos.**
Piedalos *Stirnu buka* skrējienos – tie notiek pa takām, trase ir dinamiska. Daudzi piedalās un izbauda skrījenu pa mežu. Es nodarbojos arī ar orientēšanos, tagad gan retāk. Ar skrīšanu nodarbojos profesionālāk, bet orientēšanās ir mans hobijs. Iznāk arī pabraukt ar velosipēdu. Pagājušogad izmēģināju braukt sacensībās, bet sapratu, ka tad jātrenējas krietni vairāk un rezultātu tik ātri nebūs.

Kad saprati, ka vēlies skriet?

Grūti pateikt. Vecāki nēma līdzi uz orientēšanās sacensībām. Toreiz man bija pieci seši gadi – atceros, ka orientējos pēc lentītēm, pie tām bija kontrolpunkti. Karte jau arī bija, bet to vairāk nesu līdzi, jo skrēju pēc lentītēm. Skolas laikā pamēģināju uzspēlēt basketbolu, kādu laiku patrenējos šahā. Vidusskolā pievērsos skrīšanai. Laikam gribēju būt labāks, ātrāks par pārējiem. Pats vēl neskrēju, bet Kuldīgā notika pusmaratons – skatījos, kā dalībnieki skrien. Likās forši, gribējās pamēģināt. Mans pirmais starts bija Rīgas maratonā, kur skrēju pusmaratona distanci. Domāju: noskriēšu stundā un 15 vai 20 minūtēs.

Inta Jansone Kristapa Bērziņa arhīva foto

Cilvēki, ar kuriem kopā braucu, par manu mērķi pirmajās sacensībās bija šokā. Tomēr man toreiz izdevās pusmaratonu noskriet stundā un 15 minūtēs. Visi bija pārsteigti: „Kur tāds pēkšņi uzradies?” Tā viss sākās. Braucu arī uz seriāla *Skrien Latvija* posmiem. Sāku skriet arvien vairāk, darīt visu pareizāk. Mazliet pastrādāju kopā ar treneri. Zināšanas pamazām uzkrājās. Nu jau ir pagājuši padesmit gadu.

Kur visbiežāk kļūdās iesācējs?

Pārvērtē savas spējas – citi skrien, es arī. Atskrienot mājās, ir pārguris. Nākamreiz tas pats. Domā – kāpēc tā. Tāpēc, ka skrien par ātru. Iesācējiem pirmajās reizēs būtu jāmeklē skrējienam pastaigu: nedaudz paskrien, tad paiet, lai pulss samazinās. Tiem, kuri iepriekš nav skrējuši, es ieteiktu sākt ar ātru pastaigu un pamazām pāriet uz skrīšanu, lai rodas fiziskā sagatavotība.

Esī arī sporta skolotājs Vila Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā. Cik gadu skolēnus māci?

Būs pagājis sestais. Ir tādi skolēni, kuri maniem rezultātiem seko līdz, apsver, kad esmu noskrējis labi. Cenšos, lai skolēni ar kādu sporta veidu nodarbojas. Tagad jauniešiem sports ir otršķirīgs – daudzi izvēlas darīt ko pašvū, nevis, piemēram, skeitparkā braukt ar dēli vai ar draugiem spēlēt bumbu.

Ir daudz novērojumu, ka bērni ir fiziski vāji. Vai par maz sporta stundu?

Katru gadu fiziskās spējas bērniem kļūst arvien švākākas. To nevar teikt par visiem, jo ir arī sportisti. Nezinu, vai sporta stundas to spētu mainīt. Manuprāt, tam jāskājas ģimenē. Ja vecāki pēc darba izvēlas mājās gulēt divānā un neko nedarīt, ko gribam sagaidīt no bērna? Sporta stundas var just atšķirību: ir sportisti, un ir tādi, kuri nespēj izdarīt neko. Skolotājam jāatrod vidusceļš, lai interesanti būtu visiem.

Kāds pats biji kā skolnieks?

Skolā man patika sports un matemātika. Biju diezgan kārtīgs – dariju visu. Šajā duelī matemātika zaudēja.

Tā vis nav. Augstskolā pirmo kursu vadības zinībās nomācījos, bet sapratu, ka tā mani neinteresē. Iestājos Latvijas Universitātē un mācījos par sporta skolotāju. Sports mani interesēja, jo ar to nodarbojos, bet sākumā nebija pārliecības, ka strādāšu par skolotāju. Trešajā kursā uzzināju, ka Kuldīgas ģimnāzijā atbrīvojās sporta pedagoga vieta. Pieteicos un sāku strādāt.

Pastāsti par savu ģimeni! Ko darāt visi kopā?

Sieva Māriete arī ir sportiska – iepazīnāmies orientēšanās sportā. Dēliņam Krišjānim ir gads un deviņi mēneši. Abi dodamies uz bērnu rotaļu laukumiem, pastaigājamies, skrienam. Pilsētā apskatām kaķus, suņus – dēlam tie patīk. Visi braucam gan uz orientēšanās, gan skrīšanas sacensībām. Mums patīk arī ceļot.

Esterei ir astoņi gadi, viņa vēlas kļūt par skolotāju un zirgu treneri. Rūpes, cītība un čaklums ir tas, ko viņa iemācās. Tas atspoguļojas arī mājās. Man patīk vērot viņas izaugsmi. Šorīt modinātāju uzliku uz 6.15,

Vadības maršrutā Arta sasniedza maksimālo punktu skaitu, bet Dianna par vienu atpalika. Gan dalībniekiem, gan organizatoriem un tiesnešiem Baiba no veikala Dārziņš atveda siltu kļiņģeri. Noskaņa – pozitīva.

KURĀ VIRZIENĀ DODAS?

J.Rimeiks ir gandarīts, ka stallī ir rosība – bērni pret zirgiem izturas ar mīlestību, daudz palīdz darbos. „Tomēr, runājot par sacensībām, rodas sāja garša. Līmenis ir ļoti zems. Kādreiz tika sākti ar metru augstiem šķēršļiem, bet tagad tā ir visaugstākā latiņa, un to pārvarēja tikai četri dalībnieki. Rodas jautājums, kurā virzienā šis sports dodas. Tas nav jāšanas sports – tā ir hobija līmeņa izklaide. Jāšanas sports prasa visu uzmanību vēltīt tikai tam: treniņiem atvēlēt vismaz piecas reizes nedēļā, iegādāties atbilstošus zirgus. Brīvā laika nodarbe ir pilnīgi kas cits. Jābūt paškritiskiem un jāskatās uz to objektīvi.”

Vērojot sacensības no malas, tās šķita labi organizētas. Nebija liekas kavēšanās, tiesneši zināja katrs savas pozīcijas, jātnieki spēja maršrutos izpildīt. Arī sarunās bez diktoфона vecāki atzinās, ka ir laimīgi iesaistīties tajā dzīvē, kuru izvēlējušies viņu bērni. Visapkārt bija tikai smaidi. Lai gan profesionāļu trenēšana prasa pilnīgi citu attieksmi, bērniem tiek dots daudz draudzība, atbildība, arī uzticēšanās. Viņi iemācās pieaugt, uzņemties rūpes par dzīvnieku, labāk izprast dzīvi. Blakus ir stingri pieaugušie, kuri dod vērtīgus padomus. Gan fiziskā, gan psiholoģiskā vide klubā šķiet sakārtota harmonijā un kontrolētā plūdumā. Klubs vienmēr gaida jaunus biedrus un interesentus.

Kristīne Grīnberga Zanes Keleres arhīva un autore foto

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: [inta.jansone@kurzemnieks.lv!](mailto:inta.jansone@kurzemnieks.lv)

JĀTNIĒKU SPORTS

Pārbauda gatavību, māca rūpes un mīlestību

Kluba *Montepals* konkūra treniņsacensībās Veckuldīgā mērķis bija novērtēt dalībnieku sagatavotības līmeni, kā arī interesentiem ļaut pasākumu vērot, vizināties ar zirgu, to pabarot un samīļot.

Kuldīdzniece Aiga Šlītere ar meitu Esteri uz zirgu Ositi pēc veiksmīga starta.

Kuldīgas kluba *Montepals* pārstāve Katrīna Ullas ar Princesi šķēršļu pārvarēšanā.

40 DALĪBNIĒKU, 76 STARTI

Pasākums pulcēja ap 40 dalībnieku no septiņiem jātnieku sporta klubiem: Spāres *Potenciāla*, Ventspils *Arizonas*, Talsu jātnieku skolas, Snēpeles *Egusa*, Saldus *z/s Kalnrījas*, Popes pagasta Asnates kluba un pašmāju *Montepala*.

Kopā bija 76 starti, jo sportisti sacentās vairākos maršrutos. Vadības maršruts, kā vienmēr, pulcēja visvairāk dalībnieku, otrajā maršrutā šķēršļu augstums bija līdz 50 cm, trešajā – līdz 80 cm, ceturtajā – līdz 100 cm. Pirmajā apbalvoti visi, kā arī īpaši izcelti tie četri, kuri savāca maksimuma punktu skaitu. Tālākos maršrutos apbalvoti pirmo piecu vietu ieguvēji. Tikai viena dalībniece – Katrīna Ullas ar Princesi – *Montepalu* pārstāvēja lēkšanā, izcīnot trešo vietu.

BĒRNS UN ZIRGS SADARBOJAS

Runājot ar Kuldīgas jauno jātnieku vecākiem, kļūst skaidrs, ka te nav runas par medaļām un augstām vietām, bet par to, lai viņi atbilstītu bērnu un jātnieku klubu un palīdzētu sacensībās. Tas bijis iedvesmas pilns pasākums.

Pieredzē dalās Aiga Šlītere: „Manai meitai Esterei jau no mazām dienām Pilsētas svētkos patika vizināties ar zirgiem – tā arī radās interese. *Montepalā* pie Zanes Pušilovas kopš septembra trenējamies divas reizes nedēļā. Zane ir stingra mīlestība. Ir svarīgi klausīt, jo šeit runa ir par dzīvniekiem – nedrīkst būt izklaidīgs un pieļaut kļūdas. Tas šajā vecumā ir īpaši svarīgi – mācīties atbildību.

Esterei ir astoņi gadi, viņa vēlas kļūt par skolotāju un zirgu treneri. Rūpes, cītība un čaklums ir tas, ko viņa iemācās. Tas atspoguļojas arī mājās. Man patīk vērot viņas izaugsmi. Šorīt modinātāju uzliku uz 6.15,

Esterei ir astoņi gadi, viņa vēlas kļūt par skolotāju un zirgu treneri. Rūpes, cītība un čaklums ir tas, ko viņa iemācās. Tas atspoguļojas arī mājās. Man patīk vērot viņas izaugsmi. Šorīt modinātāju uzliku uz 6.15,

Vadības maršrutā Arta sasniedza maksimālo punktu skaitu, bet Dianna par vienu atpalika. Gan dalībniekiem, gan organizatoriem un tiesnešiem Baiba no veikala Dārziņš atveda siltu kļiņģeri. Noskaņa – pozitīva.

KURĀ VIRZIENĀ DODAS?

J.Rimeiks ir gandarīts, ka stallī ir rosība – bērni pret zirgiem izturas ar mīlestību, daudz palīdz darbos. „Tomēr, runājot par sacensībām, rodas sāja garša. Līmenis ir ļoti zems. Kādreiz tika sākti ar metru augstiem šķēršļiem, bet tagad tā ir visaugstākā latiņa, un to pārvarēja tikai četri dalībnieki. Rodas jautājums, kurā virzienā šis sports dodas. Tas nav jāšanas sports – tā ir hobija līmeņa izklaide. Jāšanas sports prasa visu uzmanību vēltīt tikai tam: treniņiem atvēlēt vismaz piecas reizes nedēļā, iegādāties atbilstošus zirgus. Brīvā laika nodarbe ir pilnīgi kas cits. Jābūt paškritiskiem un jāskatās uz to objektīvi.”

Vērojot sacensības no malas, tās šķita labi organizētas. Nebija liekas kavēšanās, tiesneši zināja katrs savas pozīcijas, jātnieki spēja maršrutos izpildīt. Arī sarunās bez diktoфона vecāki atzinās, ka ir laimīgi iesaistīties tajā dzīvē, kuru izvēlējušies viņu bērni. Visapkārt bija tikai smaidi. Lai gan profesionāļu trenēšana prasa pilnīgi citu attieksmi, bērniem tiek dots daudz draudzība, atbildība, arī uzticēšanās. Viņi iemācās pieaugt, uzņemties rūpes par dzīvnieku, labāk izprast dzīvi. Blakus ir stingri pieaugušie, kuri dod vērtīgus padomus. Gan fiziskā, gan psiholoģiskā vide klubā šķiet sakārtota harmonijā un kontrolētā plūdumā. Klubs vienmēr gaida jaunus biedrus un interesentus.

Kristīne Grīnberga Zanes Keleres arhīva un autore foto

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: [inta.jansone@kurzemnieks.lv!](mailto:inta.jansone@kurzemnieks.lv)

SPORTA KALENĀRS

• 4.VI 10.00 Kuldīgas hallē (Pīltenes ielā 25) – Roberta Reimaņa piemiņas turnīrs GALDA TENISĀ.
• 4.VI 11.00 Skrudas vidusskolas smilšu laukumos – PLUDMALES VOLEJBOLA turnīrs.
• 5.VI 10.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts FLORBOLĀ.
• 8.VI 16.00 Kazdangā – ORIENTĒŠANĀS sacensību seriāls *Taciņas*.

PASĀKUMI

KULDĪGĀ

Izstādes

Novada muzejā 3M (fotokluba *Divas upes darbi*) un *Ūdens mistērijas* (Kuldīgas paletes gleznas).

Mākslas namā Agneses Veinbergas gleznu izstāde *Eden*.

Mākslinieku rezidences galerijā līdz 10.VII Sabīnes Verneris gleznu izstāde *Sirēnas, Medūza un Lotosa ēdāju sala*.

Līvijas Rezevskas izstāžu zālē līdz 15.VI Zanes Kairišas gleznu izstāde *Kaisle*.

Kuldīgas vecajā rātsnamā Elīzas Kleines-Šablinskas izstādē *Ēdene* apskatāma glezniecība gan tekstilā, gan tradicionālā formā – uz audekla.

Kuldīgas Sv. Katrīnas baznīcā 11.VI 17.00 jauktā kora *Ventava* jubilejas (50+1) koncerts.

4.VI Pārventā aicina Kuldīgas velofestivāls:

◆ **Riežupes dabas parkā un Maņģenes mežos** 12.00 *Lielais loks* (25 km) un *Mazais loks* (16 km), 12.30 *Čimeņu loks* (4 km), 23.00 nakts brauciens (14 km).

◆ **Pārventas parkā** 11.00–17.00 Latvijas tūrisma tirgus, klinšu siena, virvju trase, kastu kāpšana, pastaiga pa koku galotnēm, velokurjeru pārbaudījums, *Dip&Dap* pietura, 15.00 veloskrējiens bērniem (2–5 gadi). Uz skatuves: 14.00 Liepājas poproka skolas grupa *Apgrīztie krasti*, 15.30 Kaspars Šīmanis ar akustisko rokmužiku, 21.30 *Saxo White*, 0.30–2.00 nakts dejas ar DJ Tomu Grēviņu.

◆ **Mārtiņsalā** 11.00–17.00 supu minitūres, ūdens bumbas Ventā, diskgolfs, piepūšamā atrakcija bērniem. 11.00–21.30 lēkšana no ķieģeļu tilta.

KINOZĀLĒ

Kosmiskais Samsams 3.VI 17.00, 6.VI 17.20, 7.VI 17.30, 8.VI 19.20, 9.VI 17.30. Animācijas filma (Francija, Beļģija). Bezbailīgajam Samsamam ir gandrīz viss, par ko jaunais varonis varētu sapņot: mīloši vecāki, daudz draugu un lidojoša apakštase, kurā izpēfīt kosmosu. Tikai viņa superspēja vēl nav atklāta. Un tad viņš satiek meiteni, kura apgalvo, ka var iemācīt to atklāt.

Top Gun: Maveriks 3.VI 18.30, 6.VI 19.10, 7.VI 19.20, 8.VI 16.50, 9.VI 19.20. Asa sižeta piedzīvojumu filma (ASV). Lomās: Toms Krūzs, Mailzs Tellers, Dženifera Konelija, Glens Pauels, Lūiss Pulmens, Eds Heriss u.c. Pīts Maveriks Mičels vairāk nekā 30 gadus bijis jūras kara flotes labākais pilots – bezbailīgs un karstgalvīgs. Viņam uzdots apmācīt pilotus īpašai misijai, un viņš sastop leitnantu Bredliju Bredšovu, bojāgājušā drauga dēlu. Filma ievērojama arī ar to, ka T.Krūzs atgriežas ikoniskajā Maverika lomā, kurā nofilmējās pirms 36 gadiem – 1986. gadā Tonija Skota filmā *Top Gun*.

Kramiņi un burvju piramīdas noslēpums. 10.VI 17.00, 12.VI 14.00, 14.VI 17.30, 15.VI 19.30, 16.VI 17.30. Animācijas filma (Itālija). Mazais Zibsnis nonācis izgāztuvē – pazaudēto un nevienam nevajadzīgo lietu pasaulē. Taču vientuļība nedraud, jo viņš ātri atrod draugus un dodas meklēt Burvju piramīdu. Draugi sapratīs, ka vērtība piemīt it visam: tas, kas nav vajadzīgs vienam, citam var kļūt par dārgumu.

Juras laikmeta pasaule: valdišana. 10.VI 18.50, 12.VI 16.00, 14.VI 19.30, 15.VI 16.40, 16.VI 19.30. Asa sižeta filma, zinātniskā fantastika (ASV). Lomās: Kriss Prats, Braisa Dalasa Hovarda, Lora Derna, Sems Nīls, Džefs Goldblūms, De Vanda Vaiza, Omārs Stī, Skots Heizs u.c. Režisora Kolina Trevorova filma aizved piedzīvojumos ar vēl neredzētiem dinosauriem, satricošām spriedzes ainām un vizuāliem efektiem. Četrus gadus pēc Nublaras salas iznīcināšanas dinosauri dzīvo un medī kopā ar cilvēkiem, kuriem izdevies noturēt trauslu līdzsvaru. Taču cik ilgi cilvēcei vēl būs lemts valdīt uz zemes aci pret aci ar pašiem biedējošākajiem radījumiem pasaules vēsturē?

SKRUNDĀ

Kultūras namā līdz 10.VI gleznotāja Jāņa Lauvas 115. jubilejas izstāde.

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Amatu mājā Sanitas Ābelītes porcelāna izstāde *Mesa*.

Bibliotēkā 10.VI 16.00 lasītāju klubiņš plānos ekskursiju, varēs apskatīt interesantākos krātuves materiālus, būs sarunas par izlasītajām un jaunākajām grāmatām, Ausmas Caunes stāsts par ceļojumu uz Ēģipti. Jauna izstāde *Suitu sievas pa saulei. No Ingas arhīva* – fotogrāfijas no ceļojumiem Latvijā un Amerikā, bērnu zīmējumi.

ĒDOLE

Bibliotēkā grāmatu izstāde *Zemums tikai viena* Pasaules vides dienai un Mārtiņa Pizika gleznas.

GUDENIEKOS

Kultūras namā Gunta Obodņikova apgleznotās skaņuplates.

KABILĒ

Bibliotēkā jūnijā Ilzes Kalvānes ilustrāciju izstāde *Spilgti bezgalīgais stāsts*.

KURMĀLĒ

Vilgāles stadionā 5.VI 12.00 koncertuzvedums bērniem *Sīki, mazi kukaiņi*. **Priedaines bibliotēkā** Dagnijas Grundbergas fotoizstāde *Mana meditācija*. **Izstāžu zālē** Oļģerta Grūbes fotoizstāde.

NĪKRĀCĒ

Bibliotēkā 6.VI 12.00 lasītāju klubs. Izstāde *Dabas veltes veselībai un skaistumam*.

Pamatskolā 11.VI 10.00 projekta *Nāc tīmeklī* neformālo aktivitāšu diena *Esī zaļš Nīkrācē!*, būs grupu nodarbības: āra mācību spēle ar dabas materiāliem un veselīga ēdiena darbnīca.

PADURĒ

Muižā 5.VI 12.00 Ata Jākobsona gleznu izstādes atklāšana. Autors izvirzīts Purviša balvai 2012., 2015. un 2017. gadā. Viņa cilvēki jeb būtnes dzīvo ārpus konteksta, tos apņem transcendentāls miers un gaisma. Tēlu tiešums nav uzmācīgs, tas ir meklējošs un hipnotisks. Arī klusās dabas ir portretējošas. Tiecoties sasniegt absolūto – pirmatnējo noskaņu un idejas atveidu –, autors balansē starp personīgā un objektīvā attēlojumu.

Klētī 9.VI 13.00 pasākums senioriem, muzicēs Artis Šimpermanis. Pieteikties līdz 6.VI pa tālr. 28829988.

PELČOS

Bibliotēkā izstāde *Firstam fon Līvenam patika lasīt un zīmēt*, 15.VI 15.00 ebru krāsu tehnikas darbnīcu vadīt Guntis Obodņikovs.

RENDĀ

Kultūras namā 10.VI 16.00 senioru pēcpusdienu ar muzikantu Māri Lemberu, piedalīsies Cēres amatierteātris *Saime* ar sadzīves ainiņām.

RUDBĀRŽOS

Kultūras namā Māra Kreicberga fotoizstāde *Mirkļis dabā. Dzīvnieki*. **Bibliotēkā** *Kuldīgas paletes* dalībnieces Rasas Rasmanes gleznu izstāde *Ziedi – veldze dvēselei*.

RUMBĀ

Bukaišos (laukumā) 9. un 10.VI 11.00 minigolfa sacensības bērniem.

SNĒPELĒ

Estrādē 11.VI 17.00 6. Starptautiskais kapelu saiets *Visa pasaule ziedos*.

TURLAVĀ

Bibliotēkā radiožurnālistes Ingas Ozolas fotoizstāde *Rītausmā*.

VĀRMĒ

Liepu birzī 4.VI 19.00 vasaras atklāšanas koncerts un 22.00 zaļumballe. **Skolas zālē** 10.VI .... Vārmes amatierteātra *Es un tu* pirmizrāde – novadnieces Aivas Birbeles luga *Zaļā zona*.

IZLAIDUMI

Iestāde	Klase	Datums	Laiks	Norises vieta
Sporta skola	9. klase	9. jūnijā	16.00	Manēžā
Sporta skola	12. klase	9. jūnijā	19.00	Manēžā
V.Plūdoņa Kuldīgas vsk.	9.b klase	10. jūnijā	14.00	Skolā
V.Plūdoņa Kuldīgas vsk.	9.a klase	10. jūnijā	16.00	Skolā
V.Plūdoņa Kuldīgas vsk.	9.c klase	10. jūnijā	18.00	Skolā
Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vsk.	12. klase	11. jūnijā	15.00	Pagalmā
Viduskurzemes pamatskola-attīstības centrs	9. klases	14. jūnijā	13.00	Skolā
	Profesionālās izglītības programma	14. jūnijā	15.00	Skolā
Kuldīgas 2. vsk.	9.a klase	15. jūnijā	11.00	Skolā
Kuldīgas 2. vsk.	9.b, 9.n klase	15. jūnijā	12.00	Skolā
Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vsk.	Mākslas skola	15. jūnijā	16.00	Mākslas namā
Kuldīgas Centra vsk.	9.b klase	16. jūnijā	15.00	Manēžā
Kuldīgas Centra vsk.	9.a klase	16. jūnijā	17.00	Manēžā
Laidu pamatskola	9. klase	16. jūnijā	18.00	Sporta zālē
Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vsk.	9. klase	17. jūnijā	17.00	Kultūras centrā
Vārmes pamatskola	9. klase	17. jūnijā	17.00	Skolā
Ēdoles pamatskola	9. klase	17. jūnijā	18.00	Kultūras namā
Nīkrāces pamatskola	9. klase	18. jūnijā	15.00	Skolā
Skrundas vsk.	9.a klase	18. jūnijā	13.00	Skolā
Skrundas vsk.	9.b klase	18. jūnijā	16.00	Skolā
Turlavas pamatskola	9. klase	18. jūnijā	16.00	Skolā vai kultūras namā (lietus gadījumā)
Alsungas pamatskola	9. klase	18. jūnijā	16.00	Kultūras namā
Z.A.Meierovica Kabiles pamatskola	9. klase	18. jūnijā	16.00	Zālē vai pagalmā
Kuldīgas Centra vsk.	12.m klase	29. jūnijā	18.00	Kultūras centrā
Kuldīgas Centra vsk.	12.v klase	29. jūnijā	16.00	Kultūras centrā
Kuldīgas 2. vsk.	12.n – bez svinīgā pasākuma	30. jūnijā / 1. jūlijā		Skolā (dokumentu izdošana)
Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums	Automehāniķi, autodiagnostiķi	30. jūnijā	12.00	Tehnikumā
Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums	Mēbeļu galdnieki, mēbeļu dizaina speciālisti	30. jūnijā	14.00	Tehnikumā
Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums	Tūrisma konsultanti, loģistikas darbinieki	30. jūnijā	16.00	Tehnikumā
Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums	Pavāri, viesu uzņemšanas dienesta speciālisti	30. jūnijā	18.00	Tehnikumā
V.Plūdoņa Kuldīgas vsk.	12.a klase	1. jūlijā	16.00	Skolā
V.Plūdoņa Kuldīgas vsk.	12.b klase	1. jūlijā	18.00	Skolā
Skrundas vsk.	12. klase	2. jūlijā	16.00	Skolā

PĀRDOD

MĀJU Putnodrāzā ar nepabeigtu remontu. Tālr. 29879947.

METĀLA JUMTUS un noteksisstēmas no ražotāja. Cena: no 7,50 EUR/m². Tālr. 20211377.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

Ford Focus lietos 16" **DISKUS** ar ziemas riepām. Tālr. 29181475.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (280 EUR/paleta), mizas (55 EUR/1,3 m³ maiss), klucīšus (115 EUR/1,3 m³ maiss). Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezum **MALKU**; sausu, skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

SIA AJG plus – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 26518231.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Sausu, skaldītu **MALKU**, garums: 60 cm. Tālr. 26729779.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 20396500.

Skaldītu un šāļu **MALKU**. Tālr. 24877409.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Piegādi nodrošinām. Tālr. 26632723.

Svaigi zāģētu un sausu lapkoku **MALKU**. Sagatavojam pēc jūsu izmēriem. Tālr. 25971768.

Pašaudzētu **CŪKGAĻU** ar piegādi. Tālr. 29580000.

Svētdien, 5. jūnijā, z/s *Mazputnēni* pārdos dažādas krāsas **JAUNPUTNUS**. Vārmē 9.20; Kuldīgā 9.50; Īvandē 10.50; Ēdolē 11.15; Alsungā 11.40; Vilgālē 12.10; Snēpelē 12.30; Laidos 12.40; Skrundā 13.00. Tālr. 25463353.

9–10 mēn. vecas, brūnas **DĒJĒVISTAS**. Bezmaksas piegāde, pārkt 10 gab. un vairāk. Tālr. 24976880.

KVIEŠUS. Tālr. 29568938.

VAJADŽĪGI

SIA *Gabriēla* (49002001356) aicina darbā **PĀRDEVĒJU** veikalā *ELDO* Kuldīgā, Jelgavas ielā 73. Alga: 700 EUR. Pieteikties: gabriela.lietvede@gmail.com vai pa tālr. 63242351.

SIA *Gabriēla* (49002001356) aicina darbā **PĀRDEVĒJU** veikalā *CITRO* Kanda vā, Lielajā ielā 1. Alga: 700 EUR. Pieteikties: gabriela.lietvede@gmail.com vai pa tālr. 63242351.

Z/S *Zvirbuli* (46101015729) vajadzīga **SLAUCĒJA** 20 govīm. Piena vads. Samaksa: 25 EUR dienā. Tālr. 26516144.

Ja Jums ir 2. tipa cukura diabēts un apgrūtināta staigāšana (sāpes ikru muskulī parādās, nostaigājot 200 m – 500 m), **aicinām piedalīties zāļu klīniskajā pētījumā P. Stradiņa Klīniskajā Universitātes slimnīcā.**

Lai pieteiktos uz bezmaksas asinsvadu ķirurga konsultāciju un saņemtu sīkāku informāciju, lūdzu, zvanīt uz tālruni **67069946**, darbdienās no plkst. 9.00 līdz 12.00.

PĒRK

Jauna ģimene vēlas pirkt **DĀRZU** vai **VASARNĪCU**. Tālr. 26333527.

Dāvji Mežs pārka **MEŽA ĪPAŠUMUS** un **CIRSMAS** izstrādei. Nodrošinām samaksu uzreiz gan par cirmām, gan īpašumiem. Veicam arī stigošanu, dostošanu. Sagatavojam visus nepieciešamos dokumentus mežniecībai, veicam arī īpašuma atdalīšanu un mēriecību. Atrodamies Smilšu ielā 24, Kuldīgā. Tālr. 27406251.

Vietējais mežsaimniecības uzņēmums pārka visu veidu **MEŽU** un **LAUKU ĪPAŠUMUS**: izcirtumus, jaunaudzes, augošus mežus. Augstākā cena reģionā, līdz pat 22 000 EUR/ha. Interesē lielas platības. Tālr. 25731315.

MEŽUS, cirmsas, malku. Tālr. 26544462.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

Visu veidu **PADOMJU TEHNIKU**: kombainus *Niva*, *Jeņisej*; automašīnas *GAZ*, *ZIL*, *MAZ*, *KamAZ*, *KrAZ*; kāpurķēžu traktoros *DT-75*, *74*, *T130*, *T150*, *T170*; ritenetraktoros *T150*, *T40AM*, *MTZ80*, *82*, *JUMZ*; ekskavatorus *EO*. Tūlītēja samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu. Tālr. 27347347.

TRAKTORUS, piekabes. Tālr. 25357742.

Zāles plāvēja **TRAKTORU**. Var būt ar defektiem vai neejošs. Tālr. 25389326.

SIA AIBI iepērka liellopus, jaunlopus, teļus, jērus, zirgus. Kautsvārā, dzīvsvārā. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Bioloģiem augstākās cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 20238990.

Iepērka **LIELLOPUS** un **JAUNLOPUS** par augstām cenām. Samaksa 3 dienu laikā. Tālr. 28151581 (Līvija), 25123029, 29127195.

Pērka **RAGUS**. Tālr. 22728888.

Visu veidu bezdepozīta un depozīta **PUDELES** Ventspils ielā 104, Kuldīgā. No otrdienas līdz piektdienai no 9.00 līdz 16.30. Sestdienās no 9.00 līdz 12.30.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

SILTINĀM mājas ar ekovati, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

Visu veidu **JUMTA** darbi, maiņa u.c., **FASĀDES** darbi, žogu likšana, materiālu piegāde. Tālr. 26220256.

Veicam visu veidu **JUMTA** un **CELTNIECĪBAS** darbus. Tālr. 28254588.

JUMTA demontāža un montāža, jumta remontdarbi, **FASĀDES** siltināšana, materiālu piegāde. Tālr. 25300993.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 50 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsmu dokumentācijas sagatavošanu, īpašuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. **PĒRKAM** zarus šķeldošanai. Tālr. 29150380.

Dāvji Mežs piedāvā bez maksas **APAUGUMA** novākšanu no aizaugušām lauksaimniecības zemēm, piemaksājām 1 EUR/m² par katru sašķeldoto berkubu, kas iegūts no apauguma. Strādājam ātri un kvalitatīvi. Tālr. 27406251.

Ierīko **SPICES**, tīra **AKAS**. Tālr. 20499788.

Tīra **AKAS**. Tālr. 26018109.

Tīra **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

Ātri un lēti ierīkosim **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

Skaldū, krāmēju **MALKU** un veicu citus darbus. Tālr. 22373838.

NOPLAUŠU zāli ar trimmeri. Tālr. 29593511.

LĪDZJŪTĪBAS

*Es jau neaizeju,
Es vienmēr būšu puteni,
Bērzos un zvaigznēs.*

/O.Vācietis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Aivaram un tuviniekiem, mīļū cilvēku zaudējot.

Aija, Āris, Alise

*Pār tavu sirdi un darbīgo mūžu
Zemes māte nu villaini segs.*

/N.Dzirkale./

Vismīļākā līdzjūtība Aivaram, Valdim, Solveigai, Mārtiņam un pārējiem tuviniekiem, māmiņu VELTU EGLĪTI mūžībā pavadot.

Tante Liliņa Cīravā

*Saņem, labā Zemes māte,
Vienu sirmu māmuli,
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu villainēm.*

/T. dz./

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, no BAIBAS BUMBULES atvadoties.

SIA *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* kolektīvs

*Dusi saldi zemes rokās,
Lai tev saņņu nepietrūkst;
Mīļās rokas ziedus noklās,
Un tev silti vienmēr būs.*

/A.Straube./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Mārtiņam un ģimenei, vecmāmiņu mūžībā pavadot.

Mārtiņa kolēģi

LAIKA PROGNOZE

Vasara vēl tikai kalendārā

Sākusies kalendārā vasara, dabā saplaucis viss, kas šajā laikā parasti, bet meteoroloģiskā vasara tuvākajās dienās vēl neiestāsies, kaut arī pamazām siltāk kļūs.

Pēc pasaules vadošo meteorocentru (ECMWF un GFS), kā arī Eiropas Komisijas programmas *Copernicus* datiem Latvijas meteoroloģi izteikuši ilgtermiņa prognozes par mēreni siltu vasaru ar piebildi, ka atrodamies tādā apgalā, kurā grūti paredzēt

laiku tālākām priekšdienām. Ja šovasar ciklona darbība koncentrēsies Atlantijas okeāna ziemeļos un Skandināvijas pussalas ziemeļos, biežāk var valdīt ziemeļu gaisa masas. Vienlaikus ir arī liela varbūtība, ka gaisa temperatūra būs virs normas un piedzīvotim karstuma viļņus, taču nav zināms, cik noturīgi tas būs pie mums.

Maija bilance apstiprina, ka šis pavasaris bijis līdzīgs diviem iepriekšējiem: marts par normu

siltāks, bet aprīlis un maijs – vēsāks. Šīgada atšķirība: nebija neviena siltuma uzrāviena, kad temperatūra vairākas dienas pārsniedz +20 grādu. Jāpiebilst, ka pērnais gads novērojumu vēsturē kļuva par vissiltāko, pateicoties rekordkarstajam jūnijam un jūlijam. Tad vidējā temperatūra bija +18,8, par 0,4 grādiem pārspējot iepriekšējās karstās vasaras. Turpretī augustā bija +16 jeb pusgrāds zem normas.

Novērojumi rāda, ka jūnija pir-

mā puse gaidāma pārsvarā vēsa un lietaina, tomēr tuvākajā laikā diennakts vidējā temperatūra vismaz piecas dienas pēc kārtas var būt +15, un līdz saulgrīziem meteoroloģiskā vasara vēl var iestāties.

Kurzemē šonedēļ nolijis diezgan brangi un vairs nav spēkā brīdinājums par ugunsbīstamību (mežos šie nosacījumi vēl turpinās). Jauni brīdinājumi (karstums, sausums, pērkona negaiss) nav izsludināti. Vidus-

kurzemē vēl šodien ir apmācies un dažbrīd uzlīs, arī brīvdienas būs mākoņainas, bet debesis biežāk skaidrosies, un lietus nav gaidāms. Temperatūra virs +20 gaidāma tikai jaunēdēļ, tad arī naktis kļūs siltākas (ap +12). Brīvdienās pūtīs lēns rietumvējš, nedēļas sākumā iegriezīsies no ziemeļiem. Saulei parādotes biežāk, pirmdien ultravioletais starojums sasniegs sesto līmeni, kas jau skaitās augsts.

Daina Tafelberga

PĒRKAM

**Augošu koku cirsma
un sortimentus pie ceļa**

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
www.metsaforest.com/lv

VĀRDADIENAS

No 5. līdz 12. jūnijam

- Igors (14104), Ingvars (66), Margots (48)
- Ardis (63), Ingrida (3208)
- Arnis (4469), Gaida (998)
- Frīda (102), Frīdis (20), Mundra (11)
- Gīta (2727), Līgita (3139)
- Anatols (16), Malva (8)
- Ingus (1969), Mairis (837), Vidvuds (40)
- Ija (359), Leonora (401), Nora (1364)

Populārākie: Igors un Ingrida.

Bieži sajauc ar līdzīgiem

Gīta Cīrule, kuldīdzniece, biroja speciāliste *Bigbank* Latvijas filiālē:

– Vārdu izvēlējas tētis. Mamma sākumā gribējusi dot vārdu Dita, bet tētis pārliecinājās par labu Gitai. Šobrīd varu no sirds teikt, ka vārds man patiešām patīk, bet bērnībā gan bija pretēji. Tad bija mazas antipātijas, jo likās – tāds pieaugušas sievietes vārds man īsti nepiestāv. Laikam ejot un pašai pieaugot, liekas, ka patiesībā cits pat nepiestāvētu un neprastu manu būtību noraksturot. Bieži mani nosauc par Gintu, Ritu, Vitu, Ditu un vēl kā citādāk. Pašai jāsmejas, kad, sarunājoties ar kādu ārzemnieku, viņš mani nodēvē par Džitu, jo burtu G angļu valodā izrunā kā Dž. Tādas īstas iesaukas man nav, bet draugi un ģimene sauc par Gituci vai Gitiņu. Interesanti, ka visi kolēģi man iedevuši vienu iesauku – Gitucis.

Amanda Gustovska

PROFESIONĀLĀS IZGLĪTĪBAS KOMPETENCES CENTRS KULDĪGAS TEHNOLOĢIJU UN TŪRISMA TEHNIKUMS

UZŅEMŠANA 2022. gada vasarā
30.05.2022. - 26.08.2022.

Pēc 9. klases

IEGŪSTAMĀ PROFESIJA	Mācību ilgums
Automehāniķis	4 gadi
Stila mēbeļu modelētājs	4 gadi
Mēbeļu galdnieks	4 gadi
Restaurācijas tehniķis ar specializācijām	4 gadi
Būvizrādājumu galdnieks	4 gadi
Pavārs	4 gadi
Konditors	4 gadi
Tūrisma pakalpojumu konsultants	4 gadi
Viesu uzņemšanas dienesta speciālists	4 gadi
Loģistikas darbinieks	4 gadi

Pēc 12. klases*

IEGŪSTAMĀ PROFESIJA	Mācību ilgums
SPA speciālists	1,5 gadi
Maizes un miltu produktu ražošanas tehniķis	1,5 gadi
Pārtikas produktu ražošanas tehniķis	1,5 gadi
Automehāniķis	1,5 gadi
Datorizētu kokapstrādes iekārtu galdnieks/operators	1,5 gadi

*bez vecuma ierobežojuma

JAUNIETI, ESI STUDENTS

Sanem stipendiju atbilstoši valsts noteiktajai kārtībai

Sanem ceta naudas kompensāciju Kuldīgas novada robežās

Iesaisties kori, deju kolektīvā, studentu padomē vai kādā citā interešu studijā

Izmanto dienesta viesniņu un mācību ēdāniņu

Piedalies profesiju konkursos, starptautiskajos projektos, mācību komandējumos, dibini savu mācību uzņēmumu, veido savu karjeru

Paralēli profesionālajām mācībām un praksei jāapgūst vidusskolas mācības optimālajā līmenī, ar iespēju apgūt augstāko līmeni!

Dokumentu pieņemšana
Kuldīgā, Liepājas ielā 31
63324082, 25631181
kuldigasttt@inbox.lv

Iespēja pieteikties mācībām elektroniski
www.kuldigastechnikums.lv

Ja skolas zvans skanētu vēlreiz

27. maijā Laidu pamatskola rīkoja atvērto durvju dienu, kas gribot negribot pārvērtās par absolventu tikšanos un kļuva par pēdējo salidojumu muižas ēkā. Kā zināms, šogad skola tiks slēgta.

Rīkot tādu pasākumu likuši daudzie zvani no absolventiem, kuri izrādījuši interesi vēlreiz apmeklēt skolu, kurā mācījušies. Direktore Elita Tisjaka stāsta, ka ieradušies ap 200 bijušo audzēkņu un darbinieku. Šī bija iecerēta kā iespēja katram pēdējo reizi bijušajā klasē apstāties tajā vietā, kur tas sēdējais tolaik, kad mācījies. Cilvēki to labprāt izmantojuši, gremdējoties atmiņās.

„Staiģāju pa visu ēku, un visur bija dzirdamas sarunas par skolas laiku,” saka E.Tisjaka. „Neatceros, kas bija tā kundze, kura stāstīja, ka viņas klasē meitene, sēžot pirmajā solā, iemācījusies lasīt grāmatu, kas uz skolotāja galda atvērta otrādi. Kontroldarbu laikā to lasījusi un pārējiem teikusi priekšā.”

Laidu pamatskolas teātra kustību izrāde *Laidu leģendas* bija viena daļa no atmiņām bagātā pasākuma, kurā ikviens varēja no turpmāk slēgtās skolas atvadīties.

Neformālā salidojuma viesus iepriecinājusi skolas teātra pulciņa pirmizrāde – kustību izrāde *Laidu leģendas*, kuras autore ir Elīna Gediņa un Ieva Epnere. Izrādē piedalījušies skolēni Niks Ričards Odiņš, Nikola Lauraitīte, Nellija Štāle, Jonass Hillermans, Ivo Rozenbergs, Patrīcija Dē-

vita, Laima Grīva, Dace Grīva, Ralfs Kņukšta, Signe Sila, Ilvija Agunde Tilka un Anna Ferstere. Vakarā estrādē varēts izdejoties. Kā saka E.Tisjaka, interese bijusi tikai pēc desmitiem vakarā.

Alberts Dinters
Elitas Tisjakas arhīva foto

Teju 100 skursteņslauķu

Gandrīz simts skursteņslauķu uz Ventas rumbas – tāds fantastisks skats Kuldīgā pāvērās 27. maijā.

Kuldīgā strādājošais Elijs Bite stāsta, ka visu trīs Baltijas valstu amata brāļiem izveidojusies tradīcija reizi gadā sanākt kopā kādā pilsētā, nofotografēties un izbaudīt būšanu kopā. Sākoties kovidam, šādi pasākumi nenotika, un tagad melnajos mundieros tērptie meistari atkal satikušies pēc divu gadu pārtraukuma. Kuldīga izvēlēta rumbas, senās apbūves un grezno dakstiņu jumtu dēļ. Piedalījies 91 skursteņslauķis: viens no Lietuvas, 15 no Igaunijas, bet visvairāk no Latvijas – 75.

Skursteņslauķu cuntes brāļi no Baltijas valstīm satikušies Kuldīgā.

Alberts Dinters, Lailas Liepiņas foto

KURZEMES VIKINGI

- PĒRKAM CIRSMAS UN MEŽA ĪPAŠUMUS
- PALĪDZĒSIM IZSTRĀDĀT, APSTĀDĪSIM UN IZKOPSIM JŪSU MEŽA ĪPAŠUMU
- BŪSIM PALĪGI JŪSU MEŽA ĪPAŠUMA APSAIMNIEKOŠANĀ

☎ 20216689

✉ kurzemesvikingi@gmail.com